

پژوهشکده‌ی آمار

آیین‌نامه‌ی استخدامی هیئت علمی

فهرست

۱	فصل اول: کلیات
۳	فصل دوم: شرایط عمومی ورود به خدمت
۵	فصل سوم: شرایط اختصاصی ورود به خدمت
۸	فصل چهارم: حقوق و مزایا
۱۶	فصل پنجم: مأموریت‌ها، مبادلات علمی و انتقالات
۱۸	فصل ششم: مرخصی
۲۰	فصل هفتم: تکالیف عمومی اعضای هیأت علمی
۲۳	فصل هشتم: بازنشستگی و وظیفه
۲۵	فصل نهم: مقررات مختلف
۳۰	پیوست شماره ۱: مقررات استخدامی اعضای هیات علمی پیمانی
۳۲	پیوست شماره ۲: مقررات مربوط به اعضا هیأت علمی غیر تمام وقت
۳۴	پیوست شماره ۳ (قسمت اول): مقررات طرز تشکیل و اختیارات گروه‌های پژوهشی
۳۶	پیوست شماره ۳ (قسمت دوم): مقررات مربوط به طرز تشکیل و اختیارات هیئت ممیزه پژوهشکده
۴۰	پیوست شماره ۳ (قسمت سوم): دستورالعمل خدمت موظف و اعطای ترفیع اعضای هیئت علمی
۴۲	پیوست شماره ۴ (قسمت اول): دستورالعمل ارتقای مرتبه اعضای هیأت علمی
	پیوست شماره ۵: مقررات برقراری فوق‌العاده روزانه، اشتغال خارج از مرکز، خارج از کشور، هزینه سفر و حق حضور در
۵۸	جلسه اعضای هیئت علمی
۶۱	پیوست شماره ۶: مقررات مربوط به آماده ساختن اعضای هیئت علمی پژوهشکده و مأموریت‌ها و مبالغ علمی
۶۷	پیوست شماره ۷: دستورالعمل مرخصی‌ها
۷۱	پیوست شماره ۸: مقررات مربوط به قطعیت استخدام
۷۴	پیوست شماره ۹: دستورالعمل تدریس موقت و پرداخت حق التدریس

فصل اول: کلیات

ماده ۱- منظور از "پژوهشکده" در این آیین نامه، "پژوهشکده‌ی آمار" است.

ماده ۲- شاغلین خدمات پژوهشی پژوهشکده، در این آیین نامه اعضای هیئت علمی نامیده می‌شوند و مراتب خدمت آنان از یک تا چهار به شرح زیر است:

۲-۱- مربی

۲-۲- استادیار

۲-۳- دانشیار

۲-۴- استاد

ماده ۳- اعضای هیئت علمی از لحاظ وضع استخدامی به یکی از سه صورت: تمام وقت، نیمه وقت خواهند بود.

اعضای هیئت علمی تمام وقت و نیمه وقت به دو صورت رسمی و پیمانی و طبق برنامه و وظایفی که از طرف پژوهشکده تعیین می‌شود، می‌بایست در خدمت پژوهشکده باشند.

تذکر ۱- اعضای هیئت علمی تمام وقت باید حداقل هفته‌ای ۴۰ ساعت طبق برنامه و وظایفی که از طرف پژوهشکده تعیین می‌شود، در خدمت پژوهشکده باشند.

تذکر ۲- اعضای هیئت علمی می‌توانند مطابق ضوابط مندرج در پیوست شماره ۲، به‌طور نیمه وقت نیز استخدام شوند. در این صورت بایستی حداقل ۲۰ ساعت در هفته، در خدمت پژوهشکده باشند.

تذکر ۳- اعضای هیئت علمی تمام وقت متعهدند که در طول ساعات موظف، در خارج محل خدمت خود به کار دولتی یا غیر دولتی (به غیر از تدریس موضوع بند ۳ ماده‌ی ۳۰) نپردازند.

ماده ۴- اعضای هیئت علمی موضوع این آیین نامه از طرف پژوهشکده برای خدمت در پژوهشکده استخدام می‌شوند.

ماده ۵- از تاریخ تصویب این آیین‌نامه و تا زمان تشکیل هیئت ممیزه پژوهشکده، گزینش علمی اعضای هیئت علمی مطابق ضوابط این آیین‌نامه توسط "هیئت ممیزه مرکزی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری" که در این آیین‌نامه "هیئت ممیزه" نامیده می‌شود، صورت می‌گیرد.

فصل دوم: شرایط عمومی ورود به خدمت

ماده ۶- شرایط عمومی استخدام اعضای هیئت علمی پژوهشگر به قرار زیر است:

۶-۱- داشتن شرایط عام استخدام دولتی شامل:

۶-۱-۱- تابعیت ایران

۶-۱-۲- انجام خدمت وظیفه عمومی یا داشتن معافیت قانونی

۶-۱-۳- عدم محرومیت از تمام یا بعضی از حقوق اجتماعی که مستلزم

محرومیت از استخدام دولتی باشد

۶-۲- داشتن شرایط خاص (اخلاقی) شامل:

۶-۲-۱- عدم اشتهار به فسق و فجور و عمل به مناهای اخلاقی و اعمال و رفتار

خلاف حیثیت و شرافت و شئون شغلی

۶-۲-۲- تقوای دینی و التزام عملی به احکام اسلام (انجام واجبات و پرهیز از

محرمات)

تبصره ۱- در صورتی که داوطلبان دارای تمام شرایط به غیر از شرایط بند ۶-۲-۲ باشند

“هیئت مرکزی” می‌تواند از میان متقاضیانی که معاند با اسلام نباشند، با رعایت سایر مواد این آیین‌نامه در رشته‌های مرتبط با وظایف پژوهشگر (مانند آمار، آمار حیاتی، اقتصاد، کامپیوتر و جمعیت‌شناسی و ...) اعضای هیئت علمی را برگزیند.

تبصره ۲- اقلیت‌های دینی رسمی مندرج در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران داوطلب

عضویت در هیئت علمی پژوهشگر از این بند (۶-۲-۲) مستثنی هستند ولی باید

عملاً متدین به ادیان خود باشند و به لحاظ جامعه اسلامی در مقام تجاهر به فسق

برنیایند.

۶-۳- عدم وابستگی به رژیم گذشته، عدم عضویت در ساواک، فراماسونری و احزاب

وابسته به رژیم گذشته (مردم، ملیون، ایران نوین، رستاخیز) و عدم عضویت در

احزاب و سازمان‌ها و فرقه‌های وابسته به بیگانه و نداشتن سابقه تبلیغ مؤثر به نفع

دولت‌های بیگانه یا مکاتب ضد اسلامی.

۶-۴- تعهد و اعتقاد به انقلاب اسلامی، ولایت فقیه و قانون اساسی جمهوری اسلامی (وفاداری به نظام جمهوری اسلامی و قانون اساسی).

تبصره ۱- پژوهشکده مجاز است که اعضای هیئت علمی مورد نیاز خود را رسماً به صورت پیمانی و به مدت یک سال استخدام کند. در طول این مدت کمیته گزینش هیئت علمی پژوهشکده موظف است به پرونده این اشخاص رسیدگی کند و صلاحیت یا عدم صلاحیت آنان را برای استخدام رسمی به پژوهشکده اعلام نماید. تا زمان تشکیل کمیته، گزینش عمومی کماکان توسط هیئت مرکزی انجام می‌شود.

تبصره ۲- پژوهشکده می‌تواند برای انجام خدمات پژوهشی پژوهشکده، از اتباع بیگانه دارای صلاحیت با رعایت قوانین و مقررات مربوط به کار اتباع بیگانه در ایران به‌طور موقت و بدون تعهد استخدام رسمی استفاده نماید.

فصل سوم: شرایط اختصاصی ورود به خدمت

ماده ۷- شرایط علمی برای ورود به خدمت در مرتبه‌ی استادیاری به شرح زیر است:

۸-۱- تسلط کافی به یک زبان خارجی

۸-۲- دارا بودن درجه‌ی دکتری با رساله تحقیقی برای رشته‌های مرتبط با وظایف پژوهشکده‌ی آمار (مانند آمار، آمار حیاتی، اقتصاد، کامپیوتر، فن‌آوری اطلاعات و جمعیت‌شناسی)

۸-۳- احراز شرایط علمی اعم از قبولی در مصاحبه یا داشتن آثار علمی که حسب مورد از سوی کمیته‌ی منتخب و یا هیئت ممیزه از متقاضیان درخواست می‌شود.

ماده ۸- دانشجویان از میان استادیارانی که دارای شرایط زیر باشند، انتخاب می‌شوند:

۹-۱- داشتن حداقل ۴ سال سابقه‌ی خدمت آموزشی و یا پژوهشی در مرتبه‌ی استادیاری در پژوهشکده و یا دانشگاه‌ها یا مؤسسات مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

۹-۲- تسلط به یک زبان خارجی

تبصره ۱- پژوهشکده می‌تواند با رعایت مقررات پیوست شماره ۴ کسانی را که با داشتن درجه‌ی معادل دکتری مطابق تبصره ۱ ماده ۷ به مرتبه‌ی استادیاری ارتقاء یافته و به جز درجه‌ی دکتری واجد سایر شرایط مذکور در ماده ۹ می‌باشند، به مرتبه‌ی دانشجویی ارتقاء دهد.

تبصره ۲- داوطلبانی که برابر آیین‌نامه‌ی ارتقاء به تشخیص هیئت ممیزه دارای آثار علمی و تألیفات و تحقیقات ارزنده و مقالات تحقیقی منتشره شده در مجلات علمی معتبر هستند و تمام شرایط ارتقا را دارا می‌باشند، با تصویب هیئت امنای می‌توانند از شرایط ماده ۱-۹ معاف شوند.

ماده ۹- استادان از میان دانشجویانی که حداقل ۵ سال به نحو رضایت بخش در مرتبه‌ی دانشجویی خدمت کرده و دارای تألیفات و تحقیقات علمی و مقالات تحقیقی منتشره در مجلات

علمی معتبر داخلی و بین‌المللی و همچنین فعالیت‌های علمی در مجامع و سازمان‌های تحقیقی ملی یا بین‌المللی باشند، به تشخیص هیئت ممیزه انتخاب می‌گردند.

تبصره- داوطلبانی که برابر آیین‌نامه‌ی ارتقاء به تشخیص هیئت ممیزه دارای آثار علمی و تألیفات و تحقیقات ارزنده و مقالات تحقیقی منتشره شده در مجلات علمی معتبر هستند و تمام شرایط ارتقاء را دارا می‌باشند، با تصویب هیئت امنای می‌توانند از شرط توقف ۵ سال معاف شوند مشروط بر آن‌که در مرتبه استادیاری و دانشیاری مجموعاً حداقل ۷ سال خدمت کرده باشند.

ماده‌ی ۱۰- پژوهشکده می‌تواند خدمت کسانی را که بر اساس مواد ۷ الی ۱۰ این آیین‌نامه واجد شرایط احراز مرتبه‌ی مربی، استادیاری، دانشیاری یا استادی بوده و یا می‌باشند و قبلاً در پژوهشکده یا یکی از دانشگاه‌ها یا مؤسسات آموزشی یا پژوهشی معتبر به تدریس یا تحقیق اشتغال داشته و دارای تألیفات و تحقیقات ابتکاری و یا تخصصی مورد قبول در آن رشته باشند، بابت تمام یا قسمتی از مدت توقف در مرتبه مربی، استادیاری، دانشیاری یا استادی قبول کند. تشخیص تناسب تدریس و تحقیق و تجربه داوطلب با رشته مورد نظر و همچنین تخصص مورد قبول و تعیین پایه آنان در مراتب مربی، استادیاری، دانشیاری و استادی با تأیید کمیته منتخب و هیئت ممیزه و تصویب رئیس پژوهشکده خواهد بود.

ماده‌ی ۱۱- پژوهشکده می‌تواند افرادی را که در یکی از دانشگاه‌ها یا مؤسسات علمی که اعتبار علمی آن‌ها در رشته‌ی مورد نظر مورد تأیید پژوهشکده باشد و به یکی از مراتب استادیاری یا دانشیاری یا استادی نائل شده و حداقل یک سال به تصدیق مؤسسه محل خدمت به‌طور رضایت بخش در آن سمت خدمت کرده باشند، با تأیید کمیته‌ی منتخب و هیئت ممیزه و تصویب رئیس پژوهشکده در همان مرتبه به خدمت بپذیرد. سوابق و سنوات تدریس یا تحقیق این قبیل اشخاص را می‌توان در هر یک از مراتب مذکور فقط در تعیین پایه و ارتقاء به مرتبه بالاتر، طبق مقررات این آیین‌نامه منظور نمود.

ماده‌ی ۱۲- در صورتی که داوطلبان ورود به خدمت در هیئت علمی پژوهشکده در استخدام رسمی دولت باشند، ورود به خدمت هیئت علمی آنان با رعایت شرایط مندرج در این آیین‌نامه منوط به موافقت سازمان محل خدمت با انتقال دائم آنان خواهد بود.

ماده ۱۳- داوطلبانی که با رعایت مقررات مربوط در مرتبه‌ی مربی یا استادیاری قبول و استخدام می‌شوند و یا تبدیل وضع می‌یابند، یک دوره‌ی آزمایشی به مدت حداقل دو سال و حداکثر پنج سال را طی خواهند نمود. برای افرادی که در دوره آزمایشی لیاقت و کاردانی و علاقه‌مندی خود را به پژوهش و تحقیق و کسب معلومات جدید و انجام وظایف مندرج در ماده ۳۰ این آیین‌نامه نشان داده و تمام شرایط مندرج در این آیین‌نامه را احراز نمایند، با تأیید کمیته‌ی منتخب و تصویب هیئت ممیزه اجازه‌ی صدور حکم قطعی داده خواهد شد و دوره‌ی آزمایشی با رعایت مقررات مربوط جزو دوران خدمت رسمی آنان محسوب می‌شود. شرایط تبدیل وضعیت مطابق مفاد پیوست شماره ۸ خواهد بود.

تبصره- شرایط تبدیل وضعیت از کارشناسی به مرتبه‌ی مربی همانند شرایط تبدیل وضعیت از پیمانی به رسمی آزمایشی است.

فصل چهارم: حقوق و مزایا

ماده ۱۴- از اول فروردین ماه ۱۳۸۴ شمسی جدول حقوق مرتبه و پایه‌ی اعضای هیئت علمی به شرح زیر تعیین می‌گردد:

$$[\text{پایه} \times 5 + \text{عدد مبنا}] \text{ ضریب حقوق} = \text{حقوق مرتبه و پایه}$$

تذکر- عدد مبنا برای مربی، استادیار، دانشیار و استاد به ترتیب برابر ۱۰۰، ۱۲۵، ۱۴۵ و ۱۷۰ تعیین می‌شود.

ماده ۱۵- از اول فروردین ماه سال ۱۳۸۴ ضریب حقوق موضوع ماده ۱۶، پنج هزار و هفت صد و چهل (۵۷۴۰) ریال تعیین می‌گردد.

تذکر- تغییر ضریب حقوق هر سال توسط هیئت دولت اعلام خواهد شد.

ماده ۱۶- اشخاصی که در مراتب مختلف هیئت علمی پژوهشکده پذیرفته می‌شوند، در پایه‌ی یک مرتبه‌ی مربوط قرار می‌گیرند. مگر آن‌که سوابق خدمت قابل قبول براساس مقررات این آیین‌نامه داشته باشند که در این صورت پایه‌ی آنان در هر یک از مراتب طبق مقررات این آیین‌نامه تعیین خواهد شد.

تبصره ۱- به اعضای هیئت علمی پژوهشکده به ازای انجام خدمت سربازی از تاریخ ۱۳۵۸/۶/۱ کلاً یک پایه ترفیع داده می‌شود مشروط بر آن‌که حداقل یک سال خدمت کرده باشند. احتساب تمام مدت خدمت نظام از لحاظ بازنشستگی طبق مقررات مربوط، قابل قبول است. آن دسته از اعضای هیئت علمی که خدمت سربازی خود را به صورت تعهد در پژوهشکده یا یکی از موسسات دولتی به انجام رسانده باشند نیز از یک پایه ترفیع برخوردار می‌شوند.

تبصره‌ی ۲- بورسیه‌های پژوهشکده یا وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (که در استخدام نیستند) که متعهد خدمت به دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی وابسته به این وزارت‌خانه می‌باشند و در پژوهشکده جایابی می‌شوند، پس از اتمام تحصیل و استخدام رسمی در پژوهشکده، به ازای تحصیل در مقطع کارشناسی ارشد از یک پایه و دکتری از سه پایه ترفیع برخوردار خواهند شد مشروط بر آن‌که تعهدات خود را به پژوهشکده منتقل نمایند.

تبصره‌ی ۳- کارشناسان رسمی که به عضو هیئت علمی تبدیل وضعیت خواهند یافت و اعضای هیئت علمی پژوهشکده که مأمور به تحصیل می‌شوند، در مقطع کارشناسی ارشد به ازای هر سال تحصیلی از یک پایه و حداکثر دو پایه و در مقطع دکتری به ازای هر سال تحصیلی از یک پایه و حداکثر چهار پایه [و حداکثر ۵ پایه برای دو مقطع] پس از اتمام تحصیل و شروع به کار به عنوان عضو هیئت علمی رسمی پژوهشکده، برخوردار می‌شوند.

تذکر ۱- این تبصره شامل بورسیه‌های داخل و خارج از کشور است و به هر حال به یک نفر بیش‌تر از ۵ پایه در دو مقطع تعلق نمی‌گیرد.

تذکر ۲- اعضای هیئت علمی مأمور به تحصیل برای ایام مأموریت تحصیلی فقط می‌توانند از یکی از ترفیعات (بورس یا استحقاقی) استفاده نمایند. تعداد ترفیعات استحقاقی اعضای هیئت علمی در ایام مأموریت تحصیلی حداکثر ۴ پایه برای دوره‌ی دکتری تعیین می‌شود و احکام پایه‌های مازاد بر آن مجاز نیست. اعطای ترفیعات استحقاقی در ایام مأموریت تحصیلی منوط است به ارائه گزارش پیشرفت تحصیلی که مورد تأیید پژوهشکده‌ی محل تحصیل عضو و پژوهشکده قرار گرفته باشد.

تذکر ۳- کسر یک سال در ترفیع بعدی عضو قابل احتساب است.

تبصره‌ی ۴- آزادگان، جانبازان و رزمندگان عضو هیئت علمی:

الف- در مرتبه‌ی استادیاری و بالاتر حسب مورد با توجه به سابقه اسارت یا مفقود بودن، درصد از کار افتادگی و مدت حضور در جبهه می‌توانند از مابه‌التفاوت ناشی از مزایای یک تا یازده پایه ترفیع به شرح جدول زیر برخوردار شوند:

ردیف	آزادگان ، اسراء، مفقودین، سابقه اسارت یا مفقودیت (سال)	جانبازان (درصد از کار افتادگی)	رزمندگان (حضور در جبهه(سال))	تعداد پایه
۱	از ۵/ تا ۱ سال	۱۹ - ۱۰	۱ - ۰/۵	۱
۲	۲ - ۱	۲۹ - ۲۰	۲ - ۱	۲
۳	۳ - ۲	۳۹ - ۳۰	۳ - ۲	۳
۴	۴ - ۳	۴۹ - ۴۰	۴ - ۳	۴
۵	۵ - ۴	۵۹ - ۵۰	۵ - ۴	۵
۶	۶ - ۵	۶۹ - ۶۰	۶ - ۵	۶
۷	بیش از ۶ سال	۷۰ به بالا	بیش از ۶ سال	۷

ب- در مرتبه‌ی مربی از مابه‌التفاوت ناشی از مزایای مرتبه‌ی استادیاری با پایه‌ی مشابه برخوردار می‌شوند.

تذکر ۱- ترفیعات موضوع این تبصره شامل ترفیعات آموزشی و پژوهشی نبوده و لازم است به صورت یک رقم مجزا در حکم تحت عنوان مزایای خدمت در جبهه یا جانبازی و... درج گردد. اعضای هیئت علمی می‌توانند از مجموع ترفیع سربازی و ترفیع خدمت در جبهه (در صورتی که همزمان بوده باشد) برخوردار شوند.

تذکر ۲- پایه‌های سنواتی عضو هیئت علمی شهید مانند اعضای هیئت علمی شاغل تا مرحله بازنشستگی اعطاء می‌گردد.

تبصره ۵- به آن دسته از اعضای هیئت علمی رسمی که با استفاده از مرخصی بدون حقوق موفق به اخذ درجه‌ی دکتری تخصصی در رشته مورد نیاز پژوهشگر شده می‌شوند، حداکثر ۲ پایه تشویقی (به ازای هر دو سال تحصیلی یک پایه) و حداکثر ۴ پایه

استحقاقی (به ازای هر سال تحصیلی یک پایه) و مجموعاً حداکثر تا ۶ پایه برای مدت تحصیل با استفاده از مرخصی بدون حقوق و با رعایت شرایط زیر اعطا می‌شود:

- الف- ترفیعات مزبور پس از اخذ درجه‌ی دکتری تخصصی و شروع به کار در پژوهشکده و در وضعیت استخدام رسمی قابل اعطا است.
- ب- حکم مرخصی بدون حقوق این اعضا به مأموریت تحصیلی بدون دریافت حقوق و مزایا اصلاح می‌شود.

ماده‌ی ۱۷- به اعضای هیئت علمی در قبال هر یک سال خدمت قابل قبول در امور آموزشی، پژوهشی و یا مشاغل مدیریت، یک پایه ترفیع اعطاء می‌گردد.

تبصره‌ی ۱- یک پایه ترفیع در همان مرتبه برای اعضای که طبق مفاد دستورالعمل اجرایی این ماده‌ی استحقاق آن را دارند با حکم رئیس پژوهشکده اعطاء می‌شود و مابه‌التفاوت حاصله از تاریخ استحقاق قابل پرداخت است.

تبصره‌ی ۲- به دوران استفاده از بورسیه‌ی کوتاه مدت (کم‌تر از یک سال) و مأموریت علمی و فرصت مطالعاتی ترفیع تعلق می‌گیرد. در این موارد گزارش پیشرفت کار ملاک بررسی می‌باشد.

تبصره‌ی ۳- به ایام تعلیق و معذوریت بیش از چهار ماه و مرخصی بدون حقوق، ترفیع تعلق نمی‌گیرد و به همان میزان تاریخ استحقاق ترفیع به تعویق می‌افتد.

تبصره‌ی ۴- به اعضای هیئت علمی به ازای خدمات ارزنده و چشمگیر علمی (آموزشی، پژوهشی و اجرایی) در طی یک سال با رعایت ماده‌ی ۲۲ یک پایه ترفیع تشویقی اعطا می‌شود.

ماده‌ی ۱۸- پایه‌های قبلی اعضای هیئت علمی که به مرتبه‌ی بالاتر ارتقاء می‌یابند در مرتبه‌ی جدید محفوظ می‌ماند.

ماده ۱۹- پژوهشکده می‌تواند به اعضای هیئت علمی اعم از این‌که مشاغل پژوهشی و یا مدیریت به عهده داشته باشند با توجه به رشته‌های تخصصی، فعالیت‌های علمی آن‌ها و عوامل مؤثر بر بازار کار، فوق‌العاده مخصوص، حق جذب، حق تحقیق، حق ترجمه و حق التالیف پرداخت کند.

تذکر ۱- نحوه محاسبه‌ی فوق‌العاده مخصوص اعضای هیئت علمی پژوهشکده با رعایت ضوابط مندرج در این آیین‌نامه و حسب مصوبات قبلی دولت از اول فروردین ماه ۱۳۸۴ به شرح ذیل است:

ضریب فوق‌العاده مخصوص \times حقوق مرتبه و پایه = فوق‌العاده مخصوص

جدول ضرایب فوق‌العاده مخصوص

ردیف	مرتبه	ضریب فوق‌العاده مخصوص
۱	مربی	۲/۱
۲	استادیار	۲/۶
۳	دانشیار	۲/۷۸
۴	استاد	۲/۹۸

تذکر ۲- ضریب فوق‌العاده جذب اعضای هیئت علمی به استناد تصویب نامه‌ی شماره‌ی ۲۸۵۶۵/ت/۳۱۲۵۹ هـ مورخ ۸۳/۶/۷ هیئت وزیران^۱ به شرح جدول زیر است:

محل خدمت	مراتب علمی	استاد	دانشیار	استادیار	مربی
تهران		۱/۷۸	۱/۷۴	۱/۶۳	۱/۵۲

^۱ متن تصویب‌نامه هیئت وزیران به شرح زیر است:

حقوق و مزایای اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و پژوهشی از ابتدای سال ۱۳۸۳ به میزان ده درصد (۱۰٪) افزایش می‌یابد. افزایش یاد شده از محل کمک‌های دولت و صرفه‌جویی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و پژوهشی و از طریق تصویب اصلاح فوق‌العاده جذب توسط هیئت‌های امنا، تأمین می‌گردد.

تذکر ۳- به استناد بند [ی] ماده‌ی ۷ قانون تشکیل هیئت‌های امانا تصویب تغییرات بعدی ضریب فوق‌العاده جذب اعضای هیئت علمی با هیئت امنای پژوهشکده خواهد بود.

تبصره- فوق‌العاده مخصوص و جذب اعضای هیئت علمی نیمه وقت برابر مبالغ فوق می‌باشد.

تذکر ۴- پژوهشکده مجاز است در قبال تألیف، ترجمه و سایر خدمات مشابهی که در مقررات مربوط به سلسله انتشارات پژوهشکده و دستورالعمل پذیرش و نشر کتاب پیش‌بینی می‌شود، به اعضای هیئت علمی حق‌الزحمه پرداخت نماید. میزان حق‌الزحمه با رعایت مقادیر جدول زیر تعیین می‌شود:

جدول نحوه‌ی محاسبه حق‌الزحمه صاحب اثر

نحوه خرید	نوع اثر	مبنای محاسبه حق‌الزحمه
۱- خرید دائمی اثر (تألیف)	عمومی- اختصاصی	به ازای هر صفحه ۲۷۰۰۰ تا ۸۶۰۰۰ ریال
۲- خرید دائمی اثر (ترجمه)	عمومی- اختصاصی	به ازای هر صفحه ۲۹۰۰۰ تا ۷۳۰۰۰ ریال
۳- خرید پنج ساله از تاریخ انتشار (تألیف)	عمومی	به ازای هر صفحه ۳۱۰۰۰ تا ۶۲۰۰۰ ریال
۴- خرید پنج ساله از تاریخ انتشار (ترجمه)	عمومی	به ازای هر صفحه ۲۴۰۰۰ تا ۵۵۰۰۰ ریال
۵- تمدید مدت قرارداد پنج ساله	عمومی	به ازای هر پنج سال ۲۵٪ حق‌الزحمه مبنای قرارداد
۶- خرید اثر برای چاپ اول به تیراژ	عمومی	به ازای هر صفحه ۳۱۰۰۰ تا ۶۲۰۰۰ ریال
۷- خرید اثر برای چاپ اول به تیراژ محدود	اختصاصی	نسبت به تیراژ حداکثر تا ۲۵٪ قیمت پشت جلد کتاب
۸- تجدید چاپ (چاپ دوم و چاپ‌های بعدی)	اختصاصی	حداکثر تا ۷۵٪ حق‌الزحمه مبنای قرارداد

جدول میزان حق‌الزحمه انواع ویرایش (ریال)

ویرایش محتوایی		ویرایش نگاری		ویرایش صوری (فنی)		نوع ویرایش نوع متن
حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل	
۳۵۰۰۰	۱۵۰۰۰	۳۵۰۰	۲۰۰۰	۵۰۰۰	۳۰۰۰	متون تألیفی (به زبان فارسی)
۳۵۰۰۰	۱۵۰۰۰	۳۵۰۰	۲۰۰۰	۵۰۰۰	۳۰۰۰	متون ترجمه شده (به زبان فارسی)
۴۵۰۰۰	۲۵۰۰۰	۵۰۰۰	۳۰۰۰	۶۰۰۰	۴۰۰۰	متون خارجی (انگلیسی، فرانسه، عربی و ...)

تذکر ۵- پژوهشکده می‌تواند به ازای تدریس یا انجام امور پژوهشی اعضای هیئت علمی در خارج از ساعات و یا وظائف تعیین شده، بر اساس مقررات مربوط و دستورالعمل‌های پیوست این آیین‌نامه حق‌التدریس یا حق‌التحقیق، حسب مورد پرداخت کند.

ماده ۲۰- برقراری فوق‌العاده روزانه ماموریت و اشتغال خارج از مرکز و یا خارج از کشور، حق حضور در جلسه و هزینه‌های سفر و نقل مکان به اعضای هیئت علمی پژوهشکده به موجب مقررات پیوست شماره ۵ خواهد بود.

ماده ۲۱- هرگاه عضو هیئت علمی پژوهشکده در کارهای تحقیقاتی و یا علمی به اکتشافات یا اطلاعات ارزنده‌ای نائل شود به طریق زیر می‌توان او را مورد تشویق قرار داد:

الف- مبلغ مناسبی به عنوان جایزه‌ی علمی به وی پرداخت نمود. در صورتی که جمع جوایز پرداختی به یک عضو در هر سال حد اکثر تا دو برابر مجموع حقوق و مزایای مستمر یک ماه او باشد، پرداخت آن به پیشنهاد مدیر گروه و تأیید رئیس پژوهشکده صورت می‌گیرد. پرداخت جوایز علاوه بر مبلغ مذکور با تصویب هیئت امناء امکان‌پذیر است.

ب- یک پایه ترفیع علاوه بر ترفیع سالانه مذکور در ماده‌ی ۱۸ این آیین‌نامه به ترتیب ذیل به وی اعطاء نمود مشروط بر آن‌که:

- ۱- حداکثر ۱۰ درصد اعضای هیئت علمی پژوهشکده در هر سال می‌توانند از ترفیع موضوع این تبصره استفاده نمایند.
- ۲- هر یک از اعضای هیئت علمی طی دوران خدمت خود می‌توانند از حداکثر ۴ پایه تشویقی استفاده نمایند.

تذکر- ضوابط مربوط به نحوه‌ی اعطای پایه‌های تشویقی موضوع این مصوبه را کمیته منتخب پژوهشکده با رعایت آئین‌نامه ارتقای مرتبه اعضای هیئت علمی تنظیم نموده و پس از تأیید هیئت امناء به پژوهشکده برای اجرا ابلاغ خواهد شد.

ماده‌ی ۲۲- پژوهشکده می‌تواند به اعضای هیئت علمی تمام وقت اعم از این‌که مشاغل پژوهشی، آموزشی و یا مدیریت به عهده داشته، فوق‌العاده ویژه پرداخت کند. نحوه‌ی محاسبه فوق‌العاده ویژه اعضای هیئت علمی پژوهشکده با رعایت ضوابط مندرج در این آیین‌نامه و حسب مصوبات دولت از اول فروردین ماه ۱۳۸۴ به شرح ذیل است:

ضریب فوق‌العاده ویژه هیئت علمی \times حقوق مرتبه و پایه = فوق‌العاده ویژه هیئت علمی

جدول ضرایب فوق‌العاده ویژه هیئت علمی

ردیف	مرتبه	ضریب
۱	مربی	۴
۲	استادیار	۵/۶
۳	دانشیار	۵/۲
۴	استاد	۴/۸

تبصره- به اعضای هیئت علمی غیرتمام وقت، فوق‌العاده ویژه هیئت علمی تعلق نمی‌گیرد.

فصل پنجم: مأموریت‌ها، مبادلات علمی و انتقالات

ماده‌ی ۲۳- پژوهشکده مکلف است به منظور بالا بردن کفایت علمی و فنی اعضای هیئت علمی تمام وقت و همچنین مبادله نتایج فعالیت‌های علمی و پژوهشی، وسایل لازم را برای شرکت آنان در کنفرانس‌ها و سمینارها و یا کنگره‌ها و یا نظایر آن که در زمینه‌ی رشته تحصیلی و یا متناسب با گرایش شغلی هر یک در داخل یا خارج کشور تشکیل می‌شود و شرکت آنان را ضروری تشخیص می‌دهد، فراهم سازد. همچنین پژوهشکده موظف است برای شرکت در این‌گونه مجامع مأموریت‌هایی برای مدت لازم در هر برنامه به ایشان بدهد و در صورت لزوم برای طی دوره‌های آموزشی پیشرفته، اعضای هیئت علمی خود را جهت استفاده از بورس‌های دانشگاهی و یا بورس‌هایی که در اختیار پژوهشکده می‌باشد، اعزام دارد.

ماده‌ی ۲۴- اعزام اعضای هیئت علمی رسمی تمام وقت پژوهشکده به‌طور موقت به دانشگاه‌ها یا مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی داخل یا خارج از کشور یا به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی و یا عام‌المنفعه مستقل مندرج در جداول بودجه کل کشور و سازمان‌های بین‌المللی که دولت جمهوری اسلامی ایران عضویت آن‌ها را پذیرفته یا سازمان‌هایی که دولت جمهوری اسلامی ایران شرکت در آن‌ها را مقتضی بداند و همچنین مبادله‌ی عضو هیئت علمی با سایر دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و یا مؤسسات پژوهشی داخلی و خارجی مجاز است.

ماده‌ی ۲۵- نحوه‌ی اجرای مواد ۲۴ و ۲۵ و همچنین ترتیب پرداخت حقوق و فوق‌العاده و هزینه‌ها به اعضای هیئت علمی در مدت مأموریت به موجب مقررات مندرج در پیوست شماره ۶ خواهد بود.

ماده‌ی ۲۶- انتقال اعضای هیئت علمی رسمی پژوهشکده به مؤسسات دیگر با موافقت رئیس پژوهشکده امکان‌پذیر است. در این صورت رابطه استخدامی آنان با پژوهشکده قطع می‌گردد.

تبصره- هیئت امنای می‌تواند به پیشنهاد رئیس پژوهشکده مبنی بر انتقال اعضای هیئت علمی در دوران خدمت آزمایشی از پژوهشکده به دانشگاه‌ها یا مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی دیگر بر حسب ضرورت رسیدگی و اتخاذ تصمیم نماید. در صورت موافقت با انتقال، این اعضاء بقیه خدمت رسمی آزمایشی خود را در پژوهشکده یا مؤسسه آموزش عالی که به آن منتقل شده‌اند برابر مقررات محل خدمت انجام خواهند داد.

فصل ششم: مرخصی

ماده ۲۷- مرخصی استحقاقی اعضای هیئت علمی تمام وقت دو ماه در سال به نسبت ایام خدمت خواهد بود که استفاده از آن علی‌الاصول در طول سال بوده و صدور حکم مرخصی موکول به آن است که طبق تأیید مدیر گروه، برنامه‌های محوله را تکمیل نموده باشند. در ایام مرخصی به اعضای هیئت علمی حقوق و مزایای مستمر پرداخت خواهد شد. مرخصی استحقاقی سالانه جز در موارد مذکور در تذکرها یا تبصره‌های این ماده قابل ذخیره یا بازخرید نخواهد بود.

تبصره ۱- اعضای هیئت علمی که از تمام یا قسمتی از مرخصی خود در طول سال، استفاده ننمایند مرخصی باقیمانده‌ی آنان تا سقف ۳۰ روز قابل ذخیره خواهد بود.

تبصره ۲- مدت مرخصی اعضای هیئت علمی متصدی پست‌های مدیریتی پژوهشکده که پست‌های مربوط در مجموعه پست‌های سازمانی مصوب پژوهشکده خاص اعضای هیئت علمی (یک ستاره) اعلام گردیده است، و یا پست‌های مشترک بین کادر هیئت علمی و کادر اداری (دو ستاره)، حداکثر ۲ ماه در سال می‌باشد. در صورتی که اعضای هیئت علمی متصدی سایر پست‌های مدیریت اداری باشند، مدت مرخصی آنان یک ماه در سال خواهد بود.

تبصره ۳- اعضای هیئت علمی می‌توانند با موافقت رئیس پژوهشکده و به شرط آن‌که به برنامه‌های آموزشی و پژوهشی پژوهشکده لطمه نزنند از مرخصی سالانه و مرخصی ذخیره شده خود در هر سال حداکثر تا ۴ ماه استفاده نمایند.

تبصره ۴- مرخصی استحقاقی که اعضای هیئت علمی رسمی و پیمانی تا تاریخ تصویب این آیین‌نامه و مرخصی استحقاقی که افراد قبل از تبدیل وضعیت به هیئت علمی ذخیره کرده‌اند، محفوظ است.

تبصره ۵- مرخصی استحقاقی سالانه‌ی اعضای هیئت علمی نیمه وقت یک ماه می‌باشد و از لحاظ سایر شرایط مشمول مقررات این ماده و تبصره‌های آن می‌باشند.

تبصره ۶- در مواردی که عضو هیئت علمی در حین استفاده از مرخصی استحقاقی نیاز به مرخصی استعلاجی یا زایمان دارد با تشخیص مسئول واحد و تصویب رئیس پژوهشگاه حداکثر نصف مرخصی استحقاقی وی ذخیره خواهد شد.

تذکر- مرخصی اعضای هیئت علمی مأمور به تحصیل و بورسیه قابل بازخرید و ذخیره نخواهد بود.

ماده ۲۸- اعضای رسمی هیئت علمی از لحاظ مدت و شرایط استفاده از مرخصی‌های استعلاجی و بدون حقوق تابع مقررات مندرج در پیوست شماره ۷ خواهند بود.

فصل هفتم: تکالیف عمومی اعضای هیئت علمی

ماده ۲۹- مسئولیت و وظایف عضو هیئت علمی تمام وقت و نیمه وقت بر سه فعالیت اساسی پژوهشی، آموزشی (نظری و عملی) و خدمات کمک پژوهشی استوار بوده و به ترتیب زیر عمل می‌گردد:

۱- ساعات خدمت موظف برای اعضای هیئت علمی تمام وقت چهل ساعت در هفته و برای اعضای هیئت علمی نیمه وقت حداقل ۲۰ ساعت در هفته طبق برنامه‌ی تنظیمی پژوهشکده می‌باشد.

۲- با توجه به بند ۱ ماده‌ی ۳۰ آیین‌نامه‌ی استخدامی هیئت علمی، ساعات موظف تحقیق اعضای هیئت علمی پژوهشی تمام وقت، ۲۴ تا ۳۶ ساعت در هفته تعیین می‌گردد. دستورالعمل مربوط، با توجه به مراتب علمی، مسئولیت اجرایی، سن و سابقه خدمت پژوهشی به تشخیص رئیس پژوهشکده، تهیه خواهد شد. دستورالعمل مربوط پس از تصویب هیئت امنا لازم‌الاجراست.

۳- میزان ساعات تدریس مجاز عضو هیئت علمی، از ساعات موظف تحقیق، حداکثر معادل ۴ ساعت نظری در هفته با اجازه رئیس پژوهشکده می‌باشد.

۴- مازاد بر ساعات موظف تحقیق، متناسب با میزان افزایش فعالیت‌های پژوهشی، به تمام اعضای هیئت علمی حق‌التحقیق تعلق می‌گیرد. حق‌التحقیق یک ساعت معادل $\frac{1}{5}$ مجموع حقوق و فوق‌العاده شغل مرتبه و پایه مربوط تعیین می‌گردد و حداکثر ۸۰ ساعت در ماه قابل پرداخت است.

تبصره: میزان حق‌التحقیق رئیس پژوهشکده توسط رئیس مرکز آمار ایران تعیین می‌شود.

۵- اهم وظایف اعضای هیئت علمی پژوهشی عبارتند از:

الف: اجرای پروژه‌های تحقیقاتی مصوب شورای پژوهشی پژوهشکده

ب: تدریس در پژوهشکده و یا دانشگاه‌ها و مؤسسات دارای مجوز از وزارت علوم، تحقیقات و فناوری یا با رعایت مفاد این ماده

پ: ارائه‌ی خدمات علمی - آزمایشگاهی به خارج از پژوهشکده براساس مصوبات شورای پژوهشی پژوهشکده

ت: انجام امور کارشناسی و مشاوره علمی

ث: شرکت در سمینارها، کنفرانس‌ها و مجامع علمی - تخصصی

ج: شرکت در شوراهای پژوهشکده و خارج از پژوهشکده به تشخیص مقام مافوق در پژوهشکده

چ: انجام اموری که از طرف رئیس پژوهشکده به وی محول می‌شود.

۶- اعضای هیئت علمی نمی‌توانند وظایف محوله را به دیگری واگذار کنند. پژوهشکده می‌تواند وظایف اصلی هیئت علمی را به‌طور موقت در موارد مرخصی، مأموریت و بیماری به سایر اعضای هیئت علمی واگذار نماید.

ماده ۳۰- هرگاه رئیس پژوهشکده به نحوی از انحاء از رکود علمی و عدم کفایت و صلاحیت هر یک از اعضای هیئت علمی پژوهشکده برای اجرای وظایف پژوهشی محوله مطلع گردد، کمیسیونی مرکب از ۳ نفر از استادانی که صلاحیت رسیدگی در مورد کارهای پژوهشی وی را دارند ترتیب خواهد داد تا تحقیق به عمل آورده و گزارش کامل و موجهی بدهند.

تشکیل و گزارش کمیسیون مذکور به‌طور محرمانه خواهد بود و در صورتی که این گزارش حاکی از رکود علمی عضو و یا عدم کفایت و یا صلاحیت او برای اجرای وظایف محوله باشد، رئیس پژوهشکده مراتب را جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم به هیئت ممیزه ارجاع می‌نماید. چنانچه هیئت ممیزه پس از رسیدگی به تمام فعالیت‌های علمی و پژوهشی عضو و اخذ توضیحات لازم از او، رکود علمی یا عدم کفایت و صلاحیت عضو را محرز دانست، به خدمت عضو خاتمه داده می‌شود و به ترتیب زیر با وی رفتار می‌شود:

الف- در صورتی که عضو واجد شرایط بازنشسته شدن باشد بازنشسته می‌شود.

ب- در صورتی که عضو شرایط بازنشسته شدن را دارا نباشد، تمام جوهی را که بابت کسور بازنشستگی پرداخته است، به او مسترد خواهد شد.

ج- در صورتی که عضو واجد شرایط تبدیل به کارشناس باشد و پژوهشکده مایل باشد به کارشناس تبدیل وضعیت خواهد داد.

تصمیم هیئت ممیزه پس از تصویب رئیس پژوهشکده قطعی و لازم الاجرا است.

ماده‌ی ۳۱- ترتیب رسیدگی به تخلفات و تعیین تنبیهات انتظامی اعضای هیئت علمی پژوهشکده به موجب قانون مقررات انتظامی هیات علمی خواهد بود.

فصل هشتم: بازنشستگی و وظیفه

ماده ۳۲- اعضای هیئت علمی پژوهشکده و بازماندگان آن‌ها جز در مواردی که در این آیین‌نامه و دستورالعمل‌های آن تصریح گردیده، از لحاظ بازنشستگی و وظیفه تابع قوانین و مقررات بازنشستگی و وظیفه مستخدمین مشمول صندوق تأمین اجتماعی می‌باشند.

ماده ۳۳- پژوهشکده مکلف است هر یک از اعضای رسمی هیئت علمی را که به سن ۶۵ سال تمام رسیده باشند و یا دارای ۳۰ سال سابقه خدمت (کلیه سنوات اشتغال که به ازای خدمت کسورات بازنشستگی پرداخت شده) باشد، بازنشسته کند. رئیس پژوهشکده می‌تواند استثنائاً در مواردی که استفاده از خدمات علمی هر یک از اعضای هیئت علمی ضروری باشد، با تصویب هیئت امانا تا ۷۰ سالگی از خدمات آن‌ها استفاده نماید.

ماده ۳۴- شرط استفاده از بازنشستگی با حقوق تمام وقت (نیمه وقت) برای کسانی که به موجب این آیین‌نامه تمام وقت (نیمه وقت) می‌شوند لااقل ۱۰ سال خدمت تمام وقت (نیمه وقت) هیئت علمی در پژوهشکده است.

ماده ۳۵- در صورت پرداخت کسورات بازنشستگی بر مبنای حقوق و مزایای تمام وقت، مدت خدمت نیمه وقت فقط از لحاظ بازنشستگی جزو خدمت تمام وقت محسوب خواهد شد.

ماده ۳۶- بازنشستگی اعضای رسمی هیئت علمی که به امر تدریس در پژوهشکده اشتغال دارند، با رعایت مقررات مربوط در پایان هر نیم‌سال تحصیلی امکان‌پذیر خواهد بود.

تبصره ۱- حقوق بازنشستگی مشمولین این آیین‌نامه که از تاریخ اجرای آن به بعد بازنشسته می‌شوند مطابق آخرین مرتبه و پایه هنگام بازنشستگی خواهد بود و شامل کل حقوق و مزایای مستمر خواهد بود.

تبصره ۲- چنانچه پژوهشکده برای اجرای طرح‌های تحقیقاتی ملی و بین‌المللی و یا تدریس و راهنمایی دانشجویان در مقاطع تحصیلات تکمیلی به خدمات عضو هیئت علمی بازنشسته پژوهشکده یا سایر دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی و پژوهشی در

مراتب دانشیاری و بالاتر نیاز داشته باشد، با تایید هیئت امنای می‌تواند با این افراد قرارداد عقد نمود. مبلغ این قرارداد با توافق طرفین خواهد بود.

تبصره ۳- در موارد ضروری و استثنایی پژوهشکده می‌تواند به پیشنهاد گروه مربوط و موافقت رئیس پژوهشکده از اعضای هیئت علمی بازنشسته برای انجام تحقیق، تألیف و ترجمه استفاده کند.

فصل نهم: مقررات مختلف

ماده ۳۷- عضو رسمی هیئت علمی پژوهشکده می تواند از خدمت پژوهشکده مستعفی شود. قبول استعفا موکول به آن است که عضو لااقل دو ماه قبل قصد خود را کتباً اعلام دارد. استعفا از تاریخی تحقق می یابد که پژوهشکده به موجب حکم رسمی با آن موافقت کند.

تبصره- وجوهی که عضو مستعفی بابت کسور بازنشستگی به صندوق مربوط پرداخت کرده است به او مسترد خواهد شد.

ماده ۳۸- پژوهشکده می تواند راساً یا طبق تقاضای مؤسسات دولتی یا ملی یا اشخاص حقیقی و حقوقی یا سازمان های بین المللی برای انجام امور فنی یا تخصصی یا تحقیقاتی به اعضای هیئت علمی تمام وقت خود که هیچ گونه و به هیچ عنوان اشتغالی خارج از پژوهشکده نداشته و در موضوع مربوط تخصص دارند مأموریت دهد. اعضای هیئت علمی می بایست این امر را در غیر اوقات موظف انجام دهند و از محل کمک ها و کارمزدی که در مقابل اجرای آن به پژوهشکده پرداخت می گردد و یا در بودجهی پژوهشکده منظور می شود، طبق مقرراتی که به پیشنهاد رئیس پژوهشکده به تصویب شورای پژوهشی، می رسد حق الزحمه مناسبی علاوه بر حقوق و مزایای دریافتی به آن ها پرداخت خواهد شد.

تبصره ۱- برای تشویق اعضای هیئت علمی به امر پژوهش، پژوهشکده می تواند طرح هایی را که به صورت سفارش از سایر دستگاه های اجرایی دریافت نموده است و از محل درآمدهای اختصاصی تأمین اعتبار می شود را پس از تصویب شورای پژوهشی طی قرارداد به اعضای هیئت علمی و یا پژوهش کنندگان پژوهشکده واگذار نماید.

تبصره ۲- برآورد تقریبی ساعات کار پژوهشی اعضاء هیئت علمی نیمه وقت باید در طرح های پژوهشی مشخص گردد و به تصویب شورای پژوهشی پژوهشکده برسد.

تبصره ۳- اعضای هیئت علمی نیمه وقت می توانند راساً نسبت به انجام خدمات خارج از پژوهشکده که متناسب با تخصص و صلاحیت و شأن هیئت علمی آنان است اعلام

آمادگی و تمهید مقدمه نمایند و پس از اعلام به پژوهشکده انجام امور را عهده‌دار شوند و حق‌الزحمه یا سهمیه خود را دریافت دارند.

تبصره ۴- تمام درآمدهای مستمر و غیرمستمر ناشی از خدمات خارج از پژوهشکده اعضاء تمام وقت در قبال هر نوع خدمت به هر صورت و عنوان از طریق پژوهشکده وصول و سهم عضو طبق آیین‌نامه‌ای که به تصویب شورای پژوهشی پژوهشکده می‌رسد به او پرداخت می‌گردد. بدیهی است این‌گونه خدمات از سوی پژوهشکده به وی واگذار و به هیچ وجه نباید مانع از انجام وظایف اصلی عضو هیئت علمی گردد.

تبصره ۵- اعطای بورس برای گرفتن درجات علمی و شرکت در کنفرانس‌ها و مجامع بین‌المللی و استفاده از ماموریت مطالعاتی مخصوص اعضای هیئت علمی تمام وقت است.

ماده ۳۹- پژوهشکده می‌تواند به اشخاصی که در رشته‌ای از معارف بشری به مقام شامخی رسیده و یا خدمات بزرگی به عالم انسانیت کرده باشند، عنوان استادی افتخاری اعطاء کند. استاد افتخاری مشمول مقررات استخدامی هیئت علمی پژوهشکده نمی‌باشد.

ماده ۴۰- پژوهشکده مکلف است در فواصل معین شایستگی و استعداد و پیشرفت‌های علمی و تجربی اعضای رسمی هیئت علمی را مورد بررسی قرار دهد و نتیجه را در پرونده استخدامی آنان منعکس سازد. این سنجش که نتیجه‌ی آن به اطلاع عضو مربوط نیز می‌رسد، باید به نحوی صورت گیرد که موجب ارشاد عضو و معرف استحقاق او برای ترفیع یا ارتقاء مرتبه بالاتر یا گذراندن دوره آموزشی جدید باشد. عواملی که در این سنجش باید مورد توجه قرار گیرد و همچنین وظایف گروه و یا پژوهشکده در این مورد و حداقل فاصله لازم برای این بررسی‌ها و تعیین مراجعی که رسیدگی نهایی را معمول خواهند داشت طبق مقرراتی خواهد بود که به پیشنهاد رئیس پژوهشکده به تصویب هیئت امنا می‌رسد.

ماده ۴۱- تمام پست‌های مدیریتی که باید به اعضای هیئت علمی پژوهشکده اختصاص یابد، حتی‌الامکان باید به اعضای هیئت علمی تمام وقت پژوهشکده واگذار شود.

این‌گونه پست‌ها و همچنین پست‌هایی که برای تصدی آن‌ها می‌توان از اعضای هیئت علمی رسمی استفاده نمود در ساختار تفصیلی پژوهشکده تعیین شده است. تصدی بیش از یک پست سازمانی علاوه بر سمت آموزشی یا پژوهشی برای هر یک از اعضای رسمی هیئت علمی پژوهشکده ممنوع است. اعضای هیئت علمی در ازای تصدی سمت‌های موضوع این ماده از فوق‌العاده مدیریت برخوردار می‌شوند. نحوه محاسبه این فوق‌العاده به شرح ذیل است:

ضریب \times فوق‌العاده مدیریت رئیس پژوهشکده = فوق‌العاده مدیریت

تذکر- میزان حداقل و حداکثر فوق‌العاده مدیریت اعضای هیئت علمی که عهده‌دار پست‌های مصوب ستاره‌دار (یک یا دو ستاره) در مجموعه پست‌های سازمانی مصوب می‌باشند به شرح زیر در قالب بودجه‌ی مصوب قابل پرداخت است. در مورد تعیین میزان حداقل و حداکثر مندرج در جدول، رئیس پژوهشکده با توجه به حجم کار و سختی آن، بازدهی و کارایی و مرتبه علمی عضو و فعالیت‌های پژوهشی عضو در مقایسه با سایر مدیران، اتخاذ تصمیم می‌نماید. برای مشاغلی که در این مصوبه پیش‌بینی نشده توسط هیئت امنای هم‌طرازی و میزان درصدهای مربوط تعیین و ابلاغ خواهد شد.

ردیف	سمت	درصد
۱	رئیس پژوهشکده	تعیین میزان به هیئت امنای واگذار می‌شود
۲	معاون پژوهشکده	۵۰ - ۸۰
۳	مدیران غیر آموزشی و پژوهشی پژوهشکده	۲۰ - ۶۰
۴	مدیران گروه‌های آموزشی و پژوهشی	۱۵ - ۴۰

ماده ۴۲- اعضای هیئت علمی پژوهشکده با رعایت اصل ۱۴۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می‌توانند تصدی مشاغل سیاسی از قبیل ریاست جمهوری، معاون اول و معاونین معاون اول و سایر معاونین و مشاورین رئیس جمهور، وزارت، معاونت وزارت، سفارت، استانداری، نمایندگی مجلس شورای اسلامی، ریاست سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی

کشور، ریاست بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، نمایندگی مجلس شورای اسلامی، رئیس بیمه مرکزی، ریاست صدا و سیما و یا سمت شهرداری تهران را بپذیرند.

تبصره ۱- به مشمولان این ماده در مدت تصدی مقامات مذکور، حقوق و مزایا از محل اعتبارات سازمان و یا دستگاه محل مأموریت قابل پرداخت است.

تبصره ۲- ارتقاء مرتبه‌ی اعضای هیئت علمی موضوع این ماده با رعایت کامل آیین‌نامه‌ی ارتقاء اعضای هیئت علمی پژوهشکده انجام خواهد شد.

تبصره ۳- اعضای هیئت علمی موضوع این ماده در صورتی که ارتباط آموزشی و پژوهشی خود را با پژوهشکده حفظ نمایند، مشمول مقررات مربوط به ترفیع و مرخصی اعضای هیئت علمی خواهند بود.

تبصره ۴- پایه‌ی اعضای هیئت علمی موضوع این ماده که به نمایندگی مجلس شورای اسلامی انتخاب می‌شوند، با توجه به مقررات ماده‌ی ۶ قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی در دوران نمایندگی قابل احتساب می‌باشد.

ماده ۴۳- اعضای هیئت علمی رسمی تمام وقت پژوهشکده که در تاریخ تصویب این آیین‌نامه در یکی از وضعیت‌های استخدامی غیر هیئت علمی قرار دارند، پس از احراز شرایط و طی مراحل لازم در هر مرتبه‌ای که استحقاق دارند، تثبیت می‌شوند. در صورتی که مبلغ حقوق عضو هیئت علمی پس از تطبیق وضع استخدامی با مقررات این آیین‌نامه از حقوقی که قبلاً دریافت می‌کرده است کم‌تر شود، تفاوت این دو مبلغ را به عنوان تفاوت تطبیق حقوق دریافت خواهند نمود.

ماده ۴۴- اعضای هیئت علمی تمام وقت می‌توانند تقاضای تبدیل وضع به هیات علمی غیر تمام وقت رسمی و یا غیر تمام وقت پیمانی نمایند. قبول تقاضا موقوف به موافقت مدیر گروه و تصویب نهایی رئیس پژوهشکده می‌باشد. در این صورت اعضای هیئت علمی غیر تمام وقت مشمول مقررات پیوست شماره‌ی ۲ این آیین‌نامه می‌گردند.

تبصره ۱- در صورتی که عضو هیئت علمی تمام وقت و یا غیرتمام وقت رعایت ساعت و مقررات مربوط کار خود را ننماید، رئیس پژوهشکده می‌تواند راساً یا به پیشنهاد رئیس گروه یا واحد مربوط، مطابق آیین‌نامه‌ی انتظامی اعضای هیئت علمی با وی رفتار نماید.^۱

تبصره ۲- افرادی که وضع خدمت آنان به غیرتمام وقت تبدیل شده‌است، فقط با موافقت مدیرگروه، تایید کمیته منتخب، تصویب هیئت ممیزه و موافقت نهایی رئیس پژوهشکده می‌توانند به وضع قبلی خود باز گردند.

ماده ۴۵- اعضای هیئت علمی غیر تمام وقت از شمول قسمتی از ماده ۳۹ که مربوط به کار خارج از پژوهشکده است مستثنی بوده و در سایر موارد غیر از مواردی که به صراحت در این آیین‌نامه ذکر شده است، از مقررات مربوط به اعضای هیئت علمی تمام وقت تبعیت می‌نمایند.

ماده ۴۶- به منظور ارتقای سطح علمی اعضای هیئت علمی، داوطلبان واجد شرایط می‌توانند با توجه به شرایط و ضوابط مندرج در مقررات بورس به صورت تمام وقت مامور به تحصیل شده و در دوره دکتری تحصیل نمایند.

ماده ۴۷- تمام مواردی که در این آیین‌نامه ذکر نشده یا به نحوی مسکوت مانده، تابع مقررات مورد عمل در مؤسسات پژوهشی وابسته به وزارت علوم تحقیقات و فناوری خواهد بود. هر گونه تغییر در مفاد آیین‌نامه پس از تصویب در هیئت امنای پژوهشکده قابل اجرا خواهد بود.

^۱ به لحاظ هماهنگی، قانون انتظامی اعضای هیات علمی و آیین‌نامه آن عیناً مانند دانشگاه‌ها ذکر و مورد استناد قرار خواهد گرفت.

پیوست شماره ۱: مقررات استخدامی اعضای هیئت علمی پیمانی

ماده ۱- پژوهشکده می‌تواند برای انجام امور پژوهشی و برای مدت معین به موجب این مقررات اشخاص مورد نیاز خود را از میان داوطلبان واجد شرایط با رعایت مقررات مواد ۶ الی ۱۱ آیین‌نامه‌ی استخدامی هیئت علمی پژوهشکده به صورت پیمانی استخدام کند.

تبصره- انتصاب اعضای هیئت علمی پیمانی نیمه وقت به سمت‌های مدیریتی پژوهشکده اکیداً ممنوع است.

ماده ۲- استخدام اعضای هیئت علمی پیمانی با پیشنهاد گروه، تأیید کمیته‌ی منتخب و به حکم رئیس پژوهشکده طبق قراردادی خواهد بود که بر اساس مقررات این آیین‌نامه تنظیم و شرایط استخدامی این اعضا در قرارداد مشخص خواهد شد.

تذکر: استخدام پیمانی داوطلبان عضویت در هیئت علمی به ترتیب پس از انجام مراحل زیر امکان‌پذیر است:

۱- بررسی و تایید وضعیت علمی متقاضی در کمیته‌ی منتخب و تشکیل پرونده استخدامی در بدو ورود

۲- اخذ ابلاغ صلاحیت عمومی وی از کمیته گزینش یا هیئت مرکزی حسب مورد

۳- انعقاد قرارداد پیمانی توسط پژوهشکده

نکته ۱- درمورد استخدام عضو هیئت علمی پیمانی تمام وقت اخذ ابلاغ صلاحیت عمومی از هیئت مرکزی ضروری است.

نکته ۲- درمورد استخدام عضو هیئت علمی پیمانی در مرتبه مربی تمام وقت اخذ موافقت وزارت علوم، تحقیقات و فناوری ضروری است.

ماده ۳- حقوق و مزایای مستمر اعضای هیئت علمی پیمانی که به موجب این مقررات به استخدام پذیرفته می‌شوند به نسبت تغییراتی که در ضریب ریالی واحد جدول حقوق موضوع ماده ۱۵ و ۲۰ آیین‌نامه استخدامی هیئت علمی پژوهشکده داده شده و می‌شود، تغییر

خواهد کرد. ترفیعات، بازنشستگی و پرداخت حق التحقیق، حق حضور در جلسه به اعضای هیئت علمی پیمانی همانند اعضای هیئت علمی رسمی و در وضعیت مشابه (به لحاظ تمام وقت یا نیمه وقت) بلا مانع است.

ماده ۴- پژوهشگر می‌تواند مواد ۱۸، ۱۹، ۲۱، ۲۲، ۲۹، ۳۰، و ماده ۱ پیوست شماره ۶ این آیین‌نامه را در مورد اعضای هیئت علمی پیمانی تمام وقت اجراء نماید.

ماده ۵- عدم حضور اعضای هیئت علمی پیمانی در محل کار، که توسط پژوهشگر تعیین می‌شود در صورتی که از یک هفته تجاوز کند و مسبوق به اجازه قبلی و یا مستند به عذر موجه نباشد، ترک خدمت محسوب و پژوهشگر می‌تواند قرارداد وی را از تاریخ ترک خدمت فسخ کند.

تبصره: اعضای پیمانی هیئت علمی در سایر موارد تخلفات، از لحاظ تعیین تنبیهات انتظامی مشمول مقررات آیین‌نامه‌ی استخدامی هیئت علمی پژوهشگر خواهند بود.

ماده ۶- تبدیل وضعیت اعضای هیئت علمی از پیمانی به رسمی آزمایشی منوط به داشتن شرایط زیر است:

۶-۱- ارائه حداقل دو مقاله علمی و پژوهشی در یکی از مجلات معتبر علمی و پژوهشی در داخل یا خارج کشور

تبصره: ارائه گزارش یک کار پژوهشی بنیادی یا کاربردی که منجر به حل یکی از مشکلات کشور شده باشد می‌تواند جایگزین یکی از مقالات لازم برای اعضای هیات علمی پژوهشی شود

۶-۲- کسب ۴۰ درصد از امتیازهای قابل محاسبه برای اعضای هیئت علمی برای ارتقاء در پیوست ۴

۶-۳- کسب نمره‌ی قبولی از آزمون یا مصاحبه که حسب مورد از سوی کمیته منتخب یا هیئت ممیزه از متقاضیان به عمل خواهد آمد

پیوست شماره ۲: مقررات مربوط به اعضا هیئت علمی غیر تمام وقت

ماده ۱- تمام اعضای هیئت علمی پژوهشکده با توجه به ضوابط مربوط و مقررات آیین‌نامه‌ی استخدامی هیئت علمی می‌توانند متقاضی خدمت به صورت نیمه وقت شوند. پذیرش تقاضا منوط به موافقت رئیس پژوهشکده است.

ماده ۲- در صورتی که عضو هیئت علمی تمام وقت پژوهشکده متقاضی تبدیل به نیمه وقت شود، باید پس از تأیید در کمیته منتخب، مراتب به تأیید هیئت امناء برسد.

ماده ۳- ساعات کار موظف اعضای هیئت علمی نیمه وقت حداقل ۲۰ ساعت در هفته می‌باشد که در آغاز سال طبق برنامه گروه مربوط که به تصویب رئیس پژوهشکده می‌رسد، تعیین و صرف پژوهش، آموزش، خدمات کمک پژوهشی و سایر امور و وظایف محوله می‌شود.

ماده ۴- در احتساب سوابق خدمت از لحاظ تعیین پایه، هر دو سال خدمت نیمه وقت، یک سال خدمت تمام وقت منظور می‌گردد. تبدیل وضعیت و ترفیعات این اعضا اعم از رسمی و پیمانی بدون سقف با رعایت سایر مقررات همانند سایر اعضای تمام وقت، صورت می‌گیرد.

ماده ۵- برای تغییر مرتبه از استادیاری نیمه وقت به دانشیاری نیمه وقت علاوه بر رعایت شرایط مقرر در آیین‌نامه‌ی ارتقای اعضای هیئت علمی، حداقل ۶ سال توقف در مقام استادیاری پژوهشکده لازم است.

ماده ۶- برای تغییر مرتبه از دانشیاری نیمه وقت به استادی نیمه وقت علاوه بر رعایت شرایط مقرر آیین‌نامه‌ی ارتقای اعضای هیئت علمی، حداقل ۵ سال توقف در مقام دانشیاری ضروری است.

ماده ۷- هرگاه مربیان، استادان، دانشیاران و استادیاران نیمه وقت داوطلب انجام خدمت تمام وقت باشند، در صورت وجود اعتبار و احتیاج و همچنین فراهم بودن وسایل کار تمام وقت به

پیشنهاد مدیر گروه، تأیید کمیته منتخب، و با حکم رئیس پژوهشکده وضع آنان با پایه‌ای که دارا بوده‌اند به تمام وقت تبدیل خواهد شد.

ماده‌ی ۸- اعضای رسمی نیمه وقت هیئت علمی با رعایت مقررات این پیوست مشمول مقررات مربوط به فصل بازنشستگی اعضای هیئت علمی می باشند.

پیوست ۳ - قسمت اول: مقررات طرز تشکیل و اختیارات گروه‌های پژوهشی

ماده ۱- گروه پژوهشی واحدی است متشکل از اعضای هیئت علمی متخصص در یک رشته از شعب دانش بشری که در پژوهشکده دایر است و اعضای هیئت علمی هر گروه مجموعاً شورای آن گروه را تشکیل می دهند.

ماده ۲- وظایف گروه عبارت‌اند از:

- انجام طرح‌های پژوهشی در رشته‌ی مربوط
- هماهنگ ساختن فعالیت‌های پژوهشی در رشته‌ی مربوط
- اظهارنظر درباره‌ی ساعات تدریس و تحقیق اعضای گروه
- بررسی طرح‌های تحقیقی و پیشنهاد به شورای پژوهشی
- اظهارنظر درباره‌ی بورس‌ها و مأموریت‌های اعضای گروه و پیشنهاد آن به شورای پژوهشی
- گزارش عملکرد سالانه گروه برای طرح در شورای پژوهشی
- بررسی و اعلام نظر در خصوص بودجه مورد نیاز گروه
- اظهار نظر در خصوص تالیف، ترجمه و نظایر آن در صورت لزوم

ماده ۳- شورای هر گروه، دو تن از اعضای آن گروه را که واجد شرایط باشند، برای تصدی مدیریت گروه به رئیس پژوهشکده معرفی می‌کند. با حکم رئیس پژوهشکده، یکی از آنان برای مدت دو سال به مدیریت گروه منصوب می‌شود و انتخاب مجدد وی بلامانع است.

تبصره: در موارد استثنائی به تشخیص رئیس پژوهشکده تصمیم‌گیری می‌شود.

ماده ۴- وظایف مدیر گروه عبارت‌اند از:

- الف) تهیه‌ی برنامه‌ی اجرایی وظایف پژوهشی و خدماتی ارائه شده از طریق گروه بر اساس خط مشی رئیس پژوهشکده با مشورت اعضای گروه قبل از آغاز هر سال و گزارش آن به رئیس پژوهشکده
- ب) ابلاغ برنامه‌های اجرایی وظایف پژوهشی و خدماتی هر یک از اعضای گروه
- ج) نظارت بر تمام فعالیت‌های پژوهشی و خدمات گروه

- (د) تجدیدنظر مستمر در برنامه‌ها با توجه به آخرین پیشرفت‌ها و تغییرات و تحولات و تسلیم این برنامه‌ها به رئیس پژوهشکده
- (و) تشکیل و اداره‌ی جلسات شورای گروه و ارسال گزارش کار، مصوبات، پیشنهادها و نظریات جمعی گروه به رئیس پژوهشکده برای هماهنگی اجرایی یا طی مراحل قانونی و ابلاغ بخشنامه‌ها و آیین‌نامه‌ها و مصوباتی که رئیس پژوهشکده ارسال کرده است.
- (ز) پیشنهاد نیازهای مالی گروه به رئیس پژوهشکده
- (ح) انجام دادن تمام مکاتبات رسمی گروه و پیشنهاد تهیه لوازم، کتاب‌ها، نشریات مورد نیاز گروه به رئیس پژوهشکده
- (ط) پیشنهاد طرح‌های پژوهشی که گروه رأساً یا با همکاری گروه‌های دیگر آماده‌ی انجام دادن آن است به رئیس پژوهشکده برای تصویب در شورای پژوهشی پژوهشکده
- (ی) ارزیابی کار سالانه‌ی اعضای گروه و گزارش آن به رئیس پژوهشکده

پیوست ۳- قسمت دوم: مقررات مربوط به طرز تشکیل و اختیارات هیئت ممیزه پژوهشکده

ماده ۱- به منظور رسیدگی و اظهارنظر نسبت به صلاحیت علمی داوطلبان (اعم از تبدیل وضع استخدامی کارکنان رسمی دولت به عضو هیئت علمی و اعضای هیئت علمی پیمانی به رسمی آزمایشی و از رسمی آزمایشی به قطعی)، ارتقاء به مراتب استادیاری، دانشیاری و استادی و ارزیابی کیفیت انجام وظایف آموزشی و پژوهشی اعضای هیئت علمی و همچنین رسیدگی به احتساب سابقه خدمت، بورس و فرصت مطالعاتی اعضای هیئت علمی و...، هیئت ممیزه در پژوهشکده تشکیل می‌گردد.

تبصره: تا احراز شرایط پژوهشکده برای تشکیل هیئت ممیزه تمام موارد مربوط در هیئت ممیزه مرکزی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری صورت خواهد گرفت.

ماده ۲- ترکیب اعضای هیئت ممیزه:

الف) استادان و دانشیاران پژوهشکده در جلسه‌ای که به ریاست رئیس پژوهشکده‌ی آمار تشکیل می‌شود به ازای هر ۵ تن استاد یک تن و به ازای هر ۵ تن دانشیار ۱ تن دانشیار را انتخاب و به وسیله رئیس پژوهشکده برای عضویت در هیئت ممیزه پژوهشکده پیشنهاد می‌نمایند.

تبصره ۱: کسر ۵ تن، ۵ تن محسوب می‌شود.

تبصره ۲: برای تکمیل ترکیب اعضای هیئت ممیزه، معرفی بیش از ۱ تن استاد به ازای هر ۵ تن استاد بلامانع است.

ب) رئیس پژوهشکده از بین افرادی که معرفی شده‌اند حداقل ۵ تن را که لااقل بیش از نصف تعداد آن‌ها در مرتبه استادی باشند، به مدت ۲ سال برای عضویت در هیئت ممیزه انتخاب و به وزیر علوم، تحقیقات و فناوری معرفی می‌نماید و پس از تأیید وزیر علوم، تحقیقات و فناوری احکام آنان توسط رئیس پژوهشکده برای تشکیل هیئت ممیزه صادر می‌شود.

تبصره ۱: تشکیل هیئت ممیزه با عضویت اعضای هیئت علمی واجد شرایط پژوهشگرده آمار و دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی و پژوهشی با تصویب وزیر علوم، تحقیقات و فناوری بلامانع است.

تبصره ۲: تعداد اعضای هیئت ممیزه باید به نحوی انتخاب شوند که برای هر کمیسیون تخصصی موضوع ماده‌ی ۷ این مقررات، ۱ تا ۳ تن عضو ذیصلاح وجود داشته باشد.

تبصره ۳- در صورت لزوم، تعدادی از اعضای هیئت ممیزه مرکزی یا اعضای هیئت علمی واجد شرایط سایر دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی با تصویب وزیر علوم، تحقیقات و فناوری برای عضویت در هیئت ممیزه پژوهشگرده انتخاب می‌شوند.

ج) رئیس پژوهشگرده (رئیس هیئت ممیزه)

تبصره- رئیس پژوهشگرده می‌تواند یکی از اعضای هیئت ممیزه حداقل با مرتبه دانشیاری را به سمت جانشین خود در هیئت ممیزه منصوب کند.

د) معاون پژوهشی پژوهشگرده

ماده‌ی ۳- جلسات هیئت ممیزه در صورت وجود پرونده، حداقل ماهی یک بار باید تشکیل شود. دعوت جلسه به وسیله رئیس هیئت ممیزه و یا جانشین وی انجام می‌گیرد.

تبصره: اگر یکی از اعضای هیئت ممیزه به هر علت سه جلسه متوالی یا جمعاً پنج جلسه غیبت نماید، مستعفی شناخته شده و رئیس پژوهشگرده می‌تواند از میان سایر افراد واجد شرایط عضو دیگری را برای بقیه‌ی مدت به جای وی معرفی نماید.

ماده‌ی ۴- در اولین جلسه یکی از اعضا به عنوان دبیر هیئت ممیزه انتخاب می‌شود.

ماده ۵- جلسات هیئت ممیزه با حضور حداقل $\frac{2}{3}$ اعضا رسمیت می‌یابد. رأی هیئت ممیزه همواره مخفی است و تصمیمات با اکثریت نصف به علاوه یک از اعضای حاضر اتخاذ می‌گردد. مصوبات هیئت ممیزه توسط رئیس پژوهشکده به مراجع ذیربط برای اجرا ابلاغ می‌شود.

ماده ۶- رؤسای گروه‌ها مکلفند پرونده‌های مربوط به تأیید صلاحیت علمی متقاضیان استخدام اعم از پیمانی به رسمی آزمایشی و رسمی آزمایشی به قطعی و احتساب سابقه خدمت، ارتقای مرتبه، اعطای پایه تشویقی علمی و رکود علمی و...، اعضای هیئت علمی را پس از بررسی و تأیید در کمیته‌ی منتخب طبق ضوابط مربوط تکمیل و به منظور قرار دادن در دستور جلسه هیئت ممیزه (حسب مورد) برای رئیس پژوهشکده ارسال نمایند. این پیشنهادها پس از بررسی و اعلام نظر کمیسیون تخصصی مربوط، در هیئت ممیزه برای تصمیم‌گیری نهایی مطرح خواهد شد.

تبصره: تصمیم‌گیری در خصوص ارتقاء مرتبه اعضای هیئت علمی و رکود علمی صرفاً بر عهده هیئت ممیزه پژوهشکده می‌باشد. هیئت ممیزه می‌تواند در سایر موارد به کمیسیون‌های تخصصی تفویض اختیار نماید.

ماده ۷- به منظور رسیدگی و اظهار نظر نسبت به پرونده‌ی اعضای هیئت علمی در چارچوب وظایف مندرج در ماده ۱، کمیسیون‌های تخصصی هیئت ممیزه حسب نیاز تشکیل می‌شود.

ماده ۸- تعداد اعضای هر کمیسیون تخصصی ۵ تن می‌باشد که توسط هیئت ممیزه با رعایت تخصص آنان از میان اعضای هیئت علمی پژوهشکده یا دانشگاه‌ها انتخاب می‌شوند.

تبصره ۱: در پژوهشکده کمیسیون‌های تخصصی متناسب با رشته‌های فعال تشکیل می‌شود.

تبصره ۲: در هر کمیته تخصصی حداقل باید ۱ تن از اعضای هیئت ممیزه عضویت داشته باشد.

ماده‌ی ۹- در پژوهشکده کمیته‌ی منتخب مطابق مقررات این دستورالعمل و مصوبات هیئت امنا، برای بررسی پرونده‌ی اعضای هیئت علمی تشکیل می‌شود.

ماده‌ی ۱۰- دفتر هیئت‌های امنا و هیئت ممیزه مرکزی و شورای مرکزی دانشگاه‌ها بر حسن اجرای آیین‌نامه‌ی ارتقای اعضای هیئت علمی در پژوهشکده نظارت می‌کند.

پیوست شماره ۳ - قسمت سوم: دستورالعمل خدمت موظف و اعطای ترفیع اعضای هیئت علمی

به منظور ارزیابی صحیح فعالیت‌های پژوهشی، آموزشی و اجرایی اعضای هیئت علمی و اتخاذ رویه‌ای واحد در اجرای مقررات و همچنین گسترش تحقیقات علمی در پژوهشکده، دستورالعمل اجرایی آیین‌نامه‌ی تبصره ۲ ماده‌ی ۱ قانون اصلاح، پاره‌ای از مقررات مربوط به پایه حقوق اعضای رسمی هیئت علمی (آموزشی و پژوهشی) شاغل و بازنشسته دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی موضوع بخشنامه‌ی شماره ۱۵/۵۷۸/۱۵۴۲ مورخ ۱۳۶۹/۱/۲۶ با عنوان آیین‌نامه‌ی خدمت موظف و اعطای ترفیع اعضای هیئت علمی به شرح زیر تهیه و تدوین می‌گردد.

ماده‌ی ۱- ساعات خدمت موظف اعضای هیئت علمی حسب نوع استخدام مطابق مفاد پیوست‌های قبلی است.

ماده‌ی ۲- عضو هیئت علمی حسب نوع استخدام (تمام وقت یا نیمه وقت) باید موارد زیر را در برنامه‌ی هفتگی خود لحاظ نماید :

(الف) ساعات پژوهش موظف در ساعات اداری

(ب) ساعاتی که برای مشاوره، راهنمایی و هم‌فکری گروه در نظر گرفته می‌شود.

(د) اوقاتی را که در جلسات رسمی پژوهشکده یا سایر دستگاه‌ها از سوی پژوهشکده شرکت می‌کند.

(ه) ساعاتی را که به منظور اجرای طرح‌های پژوهشی در نظر می‌گیرد.

(و) ساعاتی را که به منظور انجام وظایف اجرایی محوله اختصاص می‌دهد.

ماده‌ی ۳- ارزیابی فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی و اجرایی هر یک از اعضای هیئت علمی براساس فرم درخواست ترفیع انجام می‌شود و حسب مورد پس از تأیید رئیس گروه ذیربط به کمیته‌ی منتخب موضوع ماده‌ی ۵ ارسال می‌گردد.

ماده‌ی ۴- کمیته‌ی منتخب متشکل از رئیس پژوهشکده، معاون پژوهشی پژوهشکده، یکی از روسای گروه‌های پژوهشکده به انتخاب رئیس پژوهشکده و نماینده‌ی اعضای هیئت علمی است که بررسی نهایی ترفیع اعضای هیئت علمی را به عهده خواهد داشت.

ماده ۵- نتیجه‌ی ارزیابی ترفیع توسط کمیته‌ی منتخب به اطلاع عضو هیئت علمی رسانده می‌شود. در صورت منفی بودن نتیجه عضو هیئت علمی حق دارد حداکثر ۱۵ روز پس از ابلاغ، اعتراض خود را به کمیته‌ی منتخب تسلیم نماید و کمیته در اولین جلسه‌ی بعدی باید به اعتراضات وی رسیدگی کند و نظر قطعی خود را اعلام نماید.

ماده ۶- ترفیع سالانه‌ی استحقاقی اعضای هیئت علمی موضوع ماده‌ی ۴۳ آیین‌نامه استخدامی هیئت علمی پژوهشکده و اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی بدون نیاز به حضور و صرفاً با کسب امتیازات پژوهشی انجام می‌گیرد، اما ارزشیابی شاغلین سایر سمت‌های مدیریت که با حفظ رابطه آموزشی یا پژوهشی در پژوهشکده، اشتغال به کار دارند طبق ضوابط این دستورالعمل انجام می‌شود.

ماده ۷- اعضای هیئت علمی با کسب حداقل، ۱۰ امتیاز برای مریان و ۱۲ امتیاز برای استادیاران و بالاتر از مواد سه‌گانه دستورالعمل ارتقاء، یک پایه ترفیع سالانه دریافت می‌کنند.

تبصره : کسب حداقل ۴ امتیاز برای مریان و حداقل ۶ امتیاز برای استادیاران و مراتب بالاتر، از ماده‌ی ۲ دستورالعمل ارتقاء برای اعطای یک پایه ترفیع سالانه، ضروری است.

ماده ۸- اعطای ترفیع به آن دسته از اعضای هیئت علمی که تصدی سمت‌های اجرایی موضوع تبصره‌ی ۳ ماده‌ی ۴۳ این آیین‌نامه را برعهده دارند، حسب مورد براساس مجموع امتیازات موضوع ماده‌ی ۷ و بی‌نیاز از محدودیت‌های تعیین شده در تبصره‌های آن ماده انجام می‌شود.

ماده ۹- امتیازات پژوهشی مازاد بر امتیاز مورد نیاز برای ترفیع سالانه‌ی اعضای هیئت علمی (موضوع تبصره‌ی ۱ ماده‌ی ۷) قابل ذخیره برای سال‌های بعد است.

ماده ۱۰- در صورتی که عضو هیئت علمی طی سه سال متوالی نتواند حداقل امتیاز لازم برای دریافت یک پایه ترفیع را کسب کند، مصداق رکود علمی و عدم کفایت و صلاحیت برای ادامه عضویت در هیئت علمی شناخته شده و مراتب به رئیس پژوهشکده اعلام خواهد شد تا با وی برابر مقررات موضوع ماده‌ی ۳۱ آیین‌نامه رفتار شود.

پیوست ۴ - دستورالعمل ارتقای مرتبه‌ی اعضای هیئت علمی

مقدمه:

ارتقای مرتبه‌ی اعضای هیئت علمی پژوهشکده با توجه به میزان فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی و خدمات علمی - اجرایی آنان و بر اساس مفاد این آیین‌نامه امکان‌پذیر است.

ماده‌ی ۱- فعالیت‌های آموزشی:

۱-۱- کیفیت تدریس: ارزیابی کیفیت تدریس با نظرخواهی از دانش‌آموختگان و دانشجویان انجام می‌شود و در آخر هر نیم‌سال تحصیلی امتیاز کسب شده در هر درس در پرونده عضو هیئت علمی ضبط می‌گردد. در زمان ارتقاء، امتیاز کسب شده در هر درس (حداکثر ۲۰ امتیاز) در تعداد واحد آموزشی آن درس ضرب می‌گردد و از تقسیم حاصل جمع این اعداد بر تعداد کل واحدهای تدریس شده امتیاز کیفیت تدریس به دست می‌آید. اختلاف امتیاز کسب شده از کیفیت تدریس و حداقل امتیازهای مندرج در بند ۱-۱ جدول شماره ۲ جزو امتیازهای این بند محاسبه می‌شود. حداکثر این امتیاز در مرتبه‌های مربی، استادیار و دانشیار به ترتیب ۶، ۵ و ۴ است.

تبصره: اعضای هیئت علمی آموزشی که حداقل امتیاز کیفیت تدریس مندرج در بند ۱-۱ جدول شماره ۲ (جدول حداقل امتیازهای لازم برای ارتقای مرتبه اعضای هیئت علمی آموزشی) را کسب ننموده باشند واجد شرایط لازم برای ارتقا مرتبه نمی‌باشند.

۱-۲- کمیت تدریس: تدریس یک واحد درس در مقطع کاردانی و کارشناسی $\frac{1}{4}$ امتیاز و در مقطع تحصیلات تکمیلی ۱ امتیاز. حداکثر امتیاز برای اعضای هیئت علمی آموزشی در هر نیم‌سال تحصیلی ۶ و برای اعضای هیئت علمی پژوهشی ۳ می‌باشد. سقف امتیاز این بند برای اعضای هیئت علمی آموزشی و پژوهشی به ترتیب ۳۵ و ۱۵ است.

تبصره ۱: اگر عضو هیئت علمی در یک نیم‌سال تحصیلی یک درس را در چند کلاس تدریس نماید، امتیاز کسب شده برای اولین کلاس با ضریب ۱ و برای کلاس‌های تکراری با ضریب $\frac{1}{p}$ منظور می‌شود.

تبصره ۲: اگر چند عضو هیئت علمی یک درس را به طور مشترک در یک کلاس تدریس نمایند، امتیاز آن درس بر تعداد همکاران به میزان مشارکت آنان در تدریس تقسیم می‌شود.

تبصره ۳: امتیاز کمیت تدریس اعضای هیئت علمی پژوهشی در صورتی قابل احتساب است که حداقل امتیاز کیفیت تدریس بند ۱-۱ جدول شماره ۲ را کسب نموده باشند.

ماده ۲- فعالیت‌های پژوهشی:

۱-۲- اختراع یا اکتشاف ثبت شده و آثار پژوهشی و فنی برگزیده در داخل یا خارج از کشور دارای تأیید رسمی از مراجع ذیربط تا ۱۰ امتیاز
۲-۲- اثر بدیع و ارزنده‌ی علمی- کاربردی با ارائه مبانی نظری آن به صورت مکتوب برای اعضای هیئت علمی گروه‌های مختلف پژوهشکده تا ۸ امتیاز

تبصره: اعضای هیئت علمی گروه‌های مختلف می‌توانند ۳۰ درصد از حداقل امتیاز بند ۲-۳ جدول ۲ یا ۳ را از بند ۲-۲ کسب نمایند.

۲-۳- مقاله‌ی علمی پژوهشی چاپ شده در نشریه‌ی علمی معتبر تا ۷ امتیاز

تبصره: برای ارتقاء به مرتبه‌ی دانشجویی و یا استادی به ترتیب دارا بودن حداقل یک و یا دو مقاله در نشریات علمی معتبر نمایه (index) شده الزامی است. در زمینه‌های تخصصی که نشریه‌ی علمی معتبر نمایه شده در داخل کشور منتشر نمی‌شود، تشخیص الزامی بودن با هیئت ممیزه است.

۲-۴- مقاله‌ی علمی مروری چاپ شده در نشریه‌ی علمی معتبر، که نویسنده در زمینه‌ی موضوع مقاله صاحب نظر باشد تا ۴ امتیاز

۲-۵- مقاله‌ی علمی ترویجی چاپ شده در نشریه علمی معتبر تا ۳ امتیاز

۶-۲- مقاله‌ی علمی کامل چاپ شده در مجموعه مقاله‌های کنفرانس معتبر تا ۲ امتیاز
۷-۲- خلاصه مقاله علمی چاپ شده در مجموعه مقاله‌های کنفرانس علمی معتبر تا ۱
امتیاز

۸-۲- مقاله علمی صددرصد مستخرج از رساله (پایان نامه) متقاضی ارتقاء، چاپ شده در
نشریه علمی معتبر بدون در نظر گرفتن ترتیب اسامی و سهم همکاران تا ۱ امتیاز
۹-۲- گزارش‌های علمی طرح‌های تحقیقاتی یا فنی در زمینه‌های علمی کاربردی که با
موافقت پژوهشکده انجام شده باشد متناسب با میزان نوآوری و حل مشکلات
کشور تا ۵ امتیاز برای مجموع گزارش‌های هر طرح. گزارش‌ها باید به تأیید داوران
شورای پژوهشی پژوهشکده یا کارفرما رسیده باشد.

تبصره: امتیاز گزارش طرح‌های کاربردی که منجر به حل یکی از مشکلات کشور
شده باشد به جای ۳۰ درصد از حداقل امتیازهای بند ۲-۳ جدول ۲ یا ۳ قابل
احتساب است.

۱۰-۲- تألیف یا تصنیف کتاب چاپ شده که حاوی تجربیات علمی و فعالیت‌های
پژوهشی نویسنده یا نویسندگان آن باشد حسب اعتبار محتوی، کیفیت نگارش و
کمیت اثر و اعتبار ناشر در چاپ اول تا ۲۰ امتیاز

تبصره: فقط به یک کتاب در مرحله چاپ با گواهی معتبر چاپ از یکی از ناشران
معتبر امتیاز داده می‌شود.

۱۱-۲- تجدید چاپ کتاب تألیفی یا تصنیفی در صورتی که همراه با افزودن مطالب جدید
باشد تا ۳ امتیاز

۱۲-۲- بررسی و نقد مقاله‌ی چاپ شده در نشریات علمی معتبر و یا ویرایش علمی هر
کتاب مشروط بر این که نام ویراستار در شناسنامه کتاب به چاپ رسیده باشد و یا
همراه با گواهی معتبر مبنی بر ویراستاری کتاب توسط متقاضی ارتقاء باشد تا ۲
امتیاز

تبصره: برای آن دسته از اعضای هیئت علمی پژوهشی که ویراستاری علمی از
وظایف اصلی آن‌ها است، سقف امتیاز این بند به جای ۸، ۱۶ می‌باشد.

۲-۱۳- تصحیح انتقادی کتاب معتبر تا ۱۰ امتیاز

تبصره: تصحیح انتقادی شامل معرفی نسخه‌ی بدل‌های موجود در جهان و تشخیص صحیح‌ترین و نزدیک‌ترین نسخه به مؤلف و ارائه روش تحقیق و ذکر مأخذ و منابع مورد استفاده با استناد به شواهد و کتاب‌شناسی آن و تکمیل نقائص چه در عبارت و چه در محتوی و داوری در بهترین برداشت و نظایر آن

۲-۱۴- راهنمایی پایان نامه دوره کارشناسی ارشد برای هر واحد ۰/۵ امتیاز و حداکثر ۳ امتیاز برای هر پایان نامه

۲-۱۵- راهنمایی رساله دکترای تخصصی برای هر واحد ۰/۵ امتیاز و حداکثر ۸ امتیاز برای هر رساله

تبصره‌ی ۱: ۳۰ درصد امتیاز راهنمایی پایان‌نامه یا رساله به نسبت مساوی بین مشاوران مربوط تقسیم می‌شود.

تبصره‌ی ۲: به پایان‌نامه یا رساله‌ای امتیاز داده می‌شود که با موافقت رئیس پژوهشکده در مؤسسات آموزشی یا پژوهشی مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری یا وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی انجام شده باشد.

۲-۱۶- ترجمه‌ی کتاب در بعضی از رشته‌های خاص که مستلزم تحقیق و تفحص است، حسب تشخیص هیئت ممیزه تا ۱۰ امتیاز

سایر تبصره‌های ماده‌ی ۲:

تبصره‌ی ۱: مرجع تعیین اعتبار علمی برای مجله‌های داخلی، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری یا وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و برای مجله‌های خارجی هیئت ممیزه است.

تبصره‌ی ۲: به مقاله‌های چاپ شده در نشریات علمی، ادواری و غیر ادواری که دارای هیئت تحریریه معتبر باشند ولی اعتبار آن‌ها هنوز مورد تأیید قرار نگرفته است، به تشخیص هیئت ممیزه تا ۲ امتیاز برای محاسبه در بندهای ۲-۳ تا ۲-۵ حسب مورد تعلق می‌گیرد.

تبصره‌ی ۳: امتیاز فعالیت‌های پژوهشی پس از اخذ درجه‌ی دکتری تخصصی و قبل از احراز مرتبه استادیاری مشروط بر اینکه مستخرج از رساله دکتری نباشد در جمع امتیازهای هریک از بندهای ماده‌ی ۲ حسب مورد (به استثنای حداقل امتیاز لازم از بند ۲-۳ برای ارتقاء) قابل احتساب است.

تبصره‌ی ۴: چنانچه فعالیت‌های یکی از بندهای ماده‌ی ۲، به استثنای بندهای ۲-۱۴ و ۲-۱۵ امتیاز کسب نماید همان فعالیت مجدداً نمی‌تواند از سایر بندهای همین ماده‌ی کسب امتیاز نماید.

تبصره‌ی ۵: در مواردی که اعضای هیئت علمی سهم خود را در فعالیت‌های پژوهشی مشترک تعیین کرده باشند، امتیاز فعالیت به نسبت اعلام شده تقسیم می‌شود، در غیر این صورت امتیازهای کسب شده طبق جدول شماره‌ی ۱ توزیع می‌گردد.

تبصره‌ی ۶: در مواردی که مقاله مستخرج از پایان‌نامه یا رساله‌ی دانشجوی باشد، نام دانشجو باید به عنوان همکار اول درج شود، ولی امتیازهای مربوط به همکار اول در جدول شماره‌ی ۱ به همکار بعد از دانشجوی مذکور در ترتیب اسامی تعلق می‌گیرد و امتیاز سایر همکاران مطابق معمول محاسبه می‌شود.

جدول شماره ۱- نحوه توزیع امتیاز فعالیت‌های پژوهشی مشترک

تعداد همکاران		سهم هریک از همکاران از امتیاز مربوط
ستون (۱)	ستون (۲)	نفر اول هریک از بقیه همکاران
۱		٪۱۰۰
۲		٪۸۵
۳		٪۷۵
۴		٪۷۰
۵		٪۶۰
۶		٪۵۰
		٪۲۸ < (در مجموع ٪۱۴۰)

ماده ۳- خدمات علمی- اجرایی

۳-۱- ترجمه‌ی کتاب از متن معتبر و ارزنده‌ی خارجی به زبان فارسی و یا از فارسی به زبان خارجی با در نظر گرفتن اعتبار علمی و کمیت متن اصلی و کیفیت ترجمه و اعتبار ناشر تا ۱۲ امتیاز

تبصره ۱: فقط به یک کتاب در مرحله چاپ، با گواهی معتبر چاپ از یکی از ناشران معتبر امتیاز داده می‌شود.

تبصره ۲: امتیاز ترجمه کتاب برای اعضای هیئت علمی در صورت تأیید کمیته‌ی منتخب به جای امتیازهای بندهای ۲-۱۴ و ۲-۱۵ قابل احتساب است.

۳-۲- ترجمه‌ی کامل یک مقاله علمی، چاپ شده در نشریه‌ی علمی معتبر، با ذکر مأخذ تا ۰/۵ امتیاز

۳-۳- تدوین و تألیف جزوه درسی مشروط بر آنکه مشتمل بر قسمت عمده مطالب یک درس کامل و دارای فهرست مندرجات و مأخذ بوده و مورد استفاده‌ی دانشجویان باشد، با توجه به حجم مطالب و کیفیت آن تا ۲ امتیاز به ازای هر درس

۳-۴- برپایی نمایشگاه‌های پژوهشی، فناوری و آموزشی با ارائه مستندات مربوط تا ۲ امتیاز در هر مورد

۳-۵- طراحی و راه اندازی آزمایشگاه یا کارگاه آموزشی (با دستورالعمل‌های آموزشی لازم برای تدریس) تا ۳ امتیاز در هر مورد

تبصره: اگر چند تن همکار در موضوع بندهای ۳-۱ تا ۳-۵ فعالیت کرده باشند، امتیاز مربوط طبق تبصره‌ی ۵ سایر تبصره‌های ماده‌ی ۲ تقسیم می‌شود.
۳-۶- امتیاز همکاری در امور ستادی پژوهشکده و یا سمت‌های موضوع ماده‌ی ۴۳ متناسب با حجم فعالیت به شرح ذیل می‌باشد:

۳-۶-۱- وزیران علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ۱۲ امتیاز برای هر سال کامل

۳-۶-۲- رئیس پژوهشکده ۱۰ امتیاز برای هر سال کامل

۳-۶-۳- معاون پژوهشکده تا ۷ امتیاز برای هر سال کامل

۳-۶-۴- رئیس دانشکده و یا رئیس واحدهای آموزشی مستقل تا ۵ امتیاز برای هر سال کامل

۳-۶-۵- سایر سمت‌هایی که طبق مقررات متصدیان آنها باید عضو هیئت علمی باشند نظیر مدیران گروه‌های آموزشی و یا پژوهشی و پست‌های ستاره‌دار در مجموعه پست‌های سازمانی مصوب تا ۴ امتیاز برای هر سال کامل

تبصره‌ی ۱: میزان امتیاز فعالیت‌های اجرایی مواد ۳-۶-۲ تا ۳-۶-۵ توسط مقام بالاتر تعیین می‌شود.

تبصره ۲: امتیاز فعالیت‌های اجرایی (موضوع بند ۳-۶) خارج از پژوهشکده با موافقت رئیس پژوهشکده برای همکاری مربوط قابل احتساب است.

تبصره ۳: در مورد سمت‌هایی که ذکر نشده است و یا سمت‌های جدید، چنانچه فعالیت در زمینه‌ی مشاغل آموزشی و پژوهشی باشد هیئت ممیزه با توجه به امتیاز فعالیت‌های مندرج در بند ۳-۶ برای هر سال کامل هم‌طرازی خواهد نمود.

تبصره ۴: اگر میزان فعالیت در این ماده در مدت کم‌تر یا بیش‌تر از یک سال کامل انجام گرفته باشد حداکثر امتیاز مربوط متناسب با طول مدت فعالیت محاسبه می‌شود.

۳-۷- فعالیت مؤثر در کمیسیون‌ها و شوراهای رسمی مؤسسات آموزشی و پژوهشی، فرهنگستان‌ها و شورای عالی انقلاب فرهنگی به ازای هر ۵۰ ساعت ۱ امتیاز
۳-۸- خدماتی که با کسب موافقت قبلی انجام گیرد به ازای هر ۱۰۰ ساعت ۱ امتیاز
این‌گونه خدمات عبارتند از:

۳-۸-۱- خدمات پزشکی، کشاورزی، فنی، علمی و پژوهشی، هنری، تربیت بدنی
۳-۸-۲- همکاری علمی و فنی با نهادهای انقلابی و سازمان‌ها و مؤسسات دولتی
۳-۸-۳- همکاری در امور فرهنگی و سایر اموری که در پیشبرد اهداف جمهوری اسلامی ایران مؤثر واقع شود.

۳-۸-۴- عضویت در هیئت مدیره انجمن‌های علمی رسمی و هیئت تحریریه و سردبیری مجلات علمی

۳-۸-۵- همکاری در تشکیل جلسات سخنرانی‌ها و سمینارهای علمی - کاربردی
۳-۸-۶- همکاری در ایجاد مراکز تحقیقاتی و یا ایجاد هماهنگی و کمک برای انسجام نظام تحقیقاتی کشور

۳-۸-۷- همکاری در تهیه، ارائه و انجام طرح‌های تحقیقاتی مصوب
۳-۸-۸- همکاری در ایجاد رشته‌های جدید دانشگاهی یا برگزاری کارگاه‌های آموزشی

۳-۸-۹- همکاری در تدوین برنامه‌های جدید دوره‌های آموزشی یا پژوهشی که تصویب شده و به مرحله اجرا درآمده باشد

۳-۸-۱۰- ارزیابی و داوری مقاله‌های علمی و گزارش طرح‌های تحقیقاتی، اختراعات، اکتشافات و ابداعات هنری، ادبی و علمی

۳-۸-۱۱- زبان خارجی دوم و سوم، که از آن در مطالعه و تحقیق برای رشته‌ی تخصصی استفاده شود، برحسب تسلط و میزان آشنایی برای هر زبان تا ۳ امتیاز

تبصره‌ی ۱: کسب امتیاز برای زبان خارجی دوم و سوم منوط به احراز یکی از شرایط زیر است:

الف) استفاده متقاضی از زبان موردنظر در آثار و تألیفات خود
ب) ارائه مدرک یا گواهی مورد تأیید مبنی بر تسلط متقاضی به زبان خارجی دوم یا سوم

تبصره‌ی ۲: به زبان خارجی دوم و سوم فقط در یک مقطع ارتقاء امتیاز تعلق می‌گیرد.

ماده‌ی ۴- ارتقاء عضو هیئت علمی از یک مرتبه به مرتبه‌ی دیگر پس از طی مراحل اداری حسب مورد در هیئت ممیزه ذیربط، به شرح زیر انجام می‌گیرد:

۴-۱- مربیانی که با موافقت پژوهشکده موفق به اخذ مدرک تحصیلی بالاتر از دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی معتبر و مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری یا وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می‌شوند، به مرتبه‌ی بالاتر ارتقاء می‌یابند.

۴-۲- ارتقاء از مرتبه‌ی مربی به مرتبه‌ی استادیاری برای مربیانی که دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد در رشته‌ی مربوط می‌باشند با احراز شرایط زیر امکان‌پذیر است:

الف) کسب حداقل امتیازهای لازم برای ارتقاء مرتبه، مندرج در جدول‌های شماره ۲ یا ۳ حسب مورد
ب) ارائه یک رساله در سطح رساله‌ی دکتری

تبصره ۱: پس از احراز شرایط مندرج در بند "الف" توسط کمیسیون‌های تخصصی هیئت ممیزه، متقاضی برای تهیه رساله، به یکی از دانشگاه‌های مجری دوره دکتری تخصصی رشته تحصیلی متقاضی در داخل کشور معرفی می‌شود. متقاضی ارتقاء با اخذ مأموریت تحصیلی از مؤسسه متبوع زیر نظر استاد راهنمای تعیین شده از طرف پژوهشکده با رعایت مقررات مربوط به طرح‌های پژوهشی و تدوین رساله در سطح رساله دکتری اقدام می‌کند و در صورت موفقیت در دفاع از رساله‌ی مربوط و چاپ (ارائه گواهی معتبر پذیرش) حداقل یک مقاله‌ی علمی پژوهشی مستخرج از رساله در نشریات علمی معتبر پس از تأیید هیئت ممیزه به مرتبه استادیاری ارتقاء می‌یابد.

تبصره ۲: تدوین رساله در سطح رساله‌ی دکتری صرفاً برای ارتقاء می‌باشد و منجر به اخذ مدرک نمی‌گردد.

۳-۴- برای ارتقاء از یک مرتبه به مراتب بالاتر، کسب حداقل امتیازهای مذکور در جدول شماره ۲ برای اعضای هیئت علمی آموزشی و حداقل امتیازهای مذکور در جدول شماره ۳ برای اعضای هیئت علمی پژوهشی ضروری است.

تبصره ۱: کسب حداقل امتیازهای بندهای ۳-۲ و ۳-۲ تا ۳-۲ تا ۹-۲ جدول‌های ۲، ۳، ۴-۱ و ۵-۱ برای اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی تازه تأسیس و در حال توسعه، تابع مقررات آیین‌نامه‌ی ارتقاء مصوب ۱۳۶۶/۵/۶ می‌باشد.

تبصره ۲: رعایت حداکثر امتیازهای مذکور در جدول‌های شماره ۴ و ۵ به ترتیب برای اعضای هیئت علمی مؤسسات آموزشی یا پژوهشی در محاسبه‌ی امتیازهای مربوط به ارتقای مرتبه الزامی است. در ستون‌هایی از جداول ۴ و ۵ که امتیازی درج نشده حداکثر امتیاز در نظر گرفته نشده است.

تبصره ۳: حداکثر امتیاز قابل قبول ماده‌ی ۱ برای دانش‌آموختگان دوره دانشجویی در مرتبه‌ی مربی تا ۵ امتیاز افزایش می‌یابد.

تبصره ۴: مؤسسات دارای هیئت ممیزه با حفظ حداقل امتیازهای مندرج در جدول‌های شماره ۲ و ۳ و رعایت حداکثر امتیازهای قابل قبول در جدول‌های شماره ۴

و ۵ می‌توانند مقررات خاصی را پیشنهاد و پس از تصویب هیئت ممیزه مرکزی و ابلاغ وزیر علوم، تحقیقات و فناوری صرفاً برای اعضای هیئت علمی خود اجرا نمایند.

تبصره ۵: حداقل ۸۰٪ امتیازهای کسب شده در ماده‌ی ۱ و ۲ باید مستقیماً در زمینه‌ی تخصصی متقاضی ارتقاء باشد.

۴-۴- برای ارتقاء از مرتبه‌ای به مرتبه دیگر منحصراً امتیازهایی که در مرتبه‌ی فعلی کسب شده است مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۴-۵- تاریخ اجرای حکم ارتقاء مرتبه از تاریخ تکمیل و تحویل پرونده توسط عضو هیئت علمی به کمیته‌ی منتخب می‌باشد، مشروط بر آن‌که تمام امتیازهای لازم به تشخیص کمیسیون تخصصی هیئت ممیزه تا آن زمان کسب شده باشد.

تبصره: تاریخ اجرای حکم ارتقای مرتبه‌ی پرونده‌هایی که به دلیل عدم کسب حداقل امتیازهای لازم از طرف کمیته‌ی منتخب، کمیسیون تخصصی و یا هیئت ممیزه مربوط رد شده باشد، تاریخ تکمیل و تحویل مجدد بوده مشروط بر آن‌که تکمیل پرونده به تأیید کمیته‌ی منتخب یا کمیسیون تخصصی حسب مورد رسیده باشد.

جدول شماره ۲- جدول حداقل امتیازهای لازم برای ارتقای اعضای هیئت علمی مؤسسات آموزشی

مرتبۀ قبل از ارتقاء	مرتبۀ بعد از ارتقاء	حداقل امتیاز از بند ۱-۱	حداقل امتیاز از بند ۲-۱	حداقل امتیاز از ماده ۱	حداقل امتیاز از بند ۳-۲	حداقل امتیاز از بندهای ۲-۳ تا ۹-۲	حداقل امتیاز از ماده ۲	حداقل امتیاز از ۱ الی ۳
ستون ۱	ستون ۲	ستون ۳	ستون ۴	ستون ۵	ستون ۶	ستون ۷	ستون ۸	ستون ۹
مربی	استادیار	۱۴	۲۰	۳۰	۵	* (۴) ۱۰	۳۵	۱۰۰
استادیار	دانشیار	۱۵	۱۶	۳۰	۱۰	* (۵) ۱۵	۳۵	۱۰۰
دانشیار	استاد	۱۶	۱۰	۲۵	۱۵	* (۱۰) ۲۰	۴۵	۱۱۰

جدول شماره ۳- جدول حداقل امتیازهای لازم برای ارتقای اعضای هیئت علمی مؤسسات پژوهشی

مرتبۀ قبل از ارتقاء	مرتبۀ بعد از ارتقاء	حداقل امتیاز از بند ۳-۲	حداقل امتیاز از مجموع بندهای ۲-۳ تا ۹-۲	حداقل امتیاز از ماده ۲	حداقل امتیاز از ۱ الی ۳
ستون ۱	ستون ۲	ستون ۳	ستون ۴	ستون ۵	ستون ۶
مربی	استادیار	۱۰	* (۸) ۲۰	۵۵	۱۰۰
استادیار	دانشیار	۱۵	* (۱۲) ۲۵	۵۵	۱۰۰
دانشیار	استاد	۲۰	* (۲۰) ۳۵	۶۵	۱۱۰

جدول شماره ۴- حداکثر امتیازهای قابل محاسبه برای اعضای هیئت علمی آموزشی

بند	موضوع	حداکثر امتیاز در واحد کار یا ترم	حداکثر امتیاز در هر موضوع	حداکثر امتیاز هر ماده
-----	-------	----------------------------------	---------------------------	-----------------------

ماده ۱- فعالیت‌های آموزشی

۱-۱	کیفیت تدریس	۲۰	۶ تا ۴	۴۰
۲-۱	کمیت تدریس	۶	۳۵	
۳-۱	راهنمایی پروژه دوره کارشناسی	۰/۲۵	۵	

ماده ۲- فعالیت‌های پژوهشی

۱-۲	اختراع یا اکتشاف ثبت شده در داخل یا خارج	۱۰		
۲-۲	اثر بدیع و ارزنده هنری	۸		
۳-۲	مقاله علمی پژوهشی	۷		
۴-۲	مقاله علمی مروری	۴		
۵-۲	مقاله علمی ترویجی	۳		
۶-۲	مقاله کامل در مجموعه مقاله‌های کنفرانس‌های علمی معتبر	۲		
۷-۲	خلاصه مقاله در مجموعه مقاله‌های کنفرانس‌های علمی معتبر	۱	۵	
۸-۲	مقاله علمی صددرصد مستخرج از رساله (پایان‌نامه)	۱	۵	
۹-۲	گزارش‌های علمی طرح‌های تحقیقاتی یا فنی	۵	۲۵	
۱۰-۲	تألیف یا تصنیف کتاب	۲۰		
۱۱-۲	تجدید چاپ کتاب تألیفی یا تصنیفی	۳	۹	
۱۲-۲	بررسی و نقد و ویرایش علمی کتاب	۲	۸	
۱۳-۲	تصحیح انتقادی کتاب معتبر	۱۰	۲۰	
۱۴-۲	راهنمایی یا مشاوره پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد یا دکتری حرفه‌ای	۳	۲۵	
۱۵-۲	راهنمایی یا مشاوره رساله دکتری تخصصی	۸		
۱۶-۲	ترجمه کتاب برای رشته‌های خاص علوم انسانی	۱۰		

ماده ۳- فعالیت‌های علمی - اجرایی

۳۵		۱۲	ترجمه کتاب	۱-۳
	۳	۰/۵	ترجمه کامل یک مقاله علمی	۲-۳
	۴	۲	تدوین و تألیف جزوه درسی	۳-۳
	۶	۲	برپایی نمایشگاه‌های پژوهشی، فناوری، هنری و ...	۴-۳
	۶	۳	طراحی و راه‌اندازی آزمایشگاه یا کارگاه	۵-۳
	۳۰	۱۲	همکاری در امور اجرایی دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی و امور ستادی وزارت‌خانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی (به ازای هر سال)	۶-۳
	۱۵	۵	فعالیت در کمیته‌های داخل و خارج از پژوهشکده	۷-۳
	۱۰	۵	سایر خدمات	۸-۳
	۶	۳	زبان خارجی دوم و سوم	۹-۳

جدول شماره ۴-۱- جدول حداقل امتیازهای لازم برای ارتقای اعضای هیئت علمی آموزشی

از مجموع مواد ۱ الی ۳	از ماده ۲	از مجموع بندهای ۲-۳ تا ۲-۹	از بند ۲-۳	از ماده ۱	از بند ۲-۱	از بند ۱-۱	مرتبه بعد از ارتقاء	مرتبه قبل از ارتقاء
۱۰۰	۳۵	۱۰	۵	۳۰	۲۰	۱۴	استادیار	مربی
۱۰۰	۳۵	۱۵	۱۰	۳۰	۱۶	۱۵	دانشیار	استادیار
۱۱۰	۴۵	۲۰	۱۵	۲۵	۱۰	۱۶	استاد	دانشیار

جدول شماره ۵ - حداکثر امتیازهای قابل محاسبه برای اعضای هیئت علمی پژوهشی

بند	موضوع	حداکثر امتیاز در واحد کار یا ترم	حداکثر امتیاز در هر موضوع	حداکثر امتیاز هر ماده
-----	-------	----------------------------------	---------------------------	-----------------------

ماده ۱- فعالیت‌های آموزشی

۱-۱	کیفیت تدریس	۲۰	۴ تا ۶	۲۰
۲-۱	کمیت تدریس	۳	۱۵	
۳-۱	راهنمایی پروژه دوره کارشناسی	۰/۲۵	۵	

ماده ۲- فعالیت‌های پژوهشی

۱-۲	اختراع یا اکتشاف ثبت شده در داخل یا خارج	۱۰		
۲-۲	اثر بدیع و ارزنده هنری	۸		
۳-۲	مقاله علمی پژوهشی	۷		
۴-۲	مقاله علمی مروری	۴		
۵-۲	مقاله علمی ترویجی	۳		
۶-۲	مقاله کامل در مجموعه مقاله‌های کنفرانس‌های علمی معتبر	۲		
۷-۲	خلاصه مقاله در مجموعه مقاله‌های کنفرانس‌های علمی معتبر	۱	۵	
۸-۲	مقاله علمی صددرصد مستخرج از رساله (پایان‌نامه)	۱	۵	
۹-۲	گزارش‌های علمی طرح‌های تحقیقاتی یا فنی	۵	۵۰	
۱۰-۲	تألیف یا تصنیف کتاب	۲۰		
۱۱-۲	تجدید چاپ کتاب تألیفی یا تصنیفی	۳	۹	
۱۲-۲	بررسی و نقد و ویرایش علمی کتاب	۲	۸	
۱۳-۲	تصحیح انتقادی کتاب معتبر	۱۰	۲۰	
۱۴-۲	راهنمایی یا مشاوره پایان‌نامه کارشناسی‌ارشد یا دکتری حرفه‌ای	۳	۲۵	
۱۵-۲	راهنمایی یا مشاوره رساله دکتری تخصصی	۸		
۱۶-۲	ترجمه کتاب برای رشته‌های خاص علوم انسانی	۱۰		

ماده ۳- فعالیت‌های علمی - اجرایی

۳۵		۱۲	ترجمه کتاب	۱-۳
	۳	۰/۵	ترجمه کامل یک مقاله علمی	۲-۳
	۴	۲	تدوین و تألیف جزوه درسی	۳-۳
	۶	۲	برپایی نمایشگاه‌های پژوهشی، فناوری، هنری و ...	۴-۳
	۶	۳	طراحی و راه‌اندازی آزمایشگاه یا کارگاه	۵-۳
	۳۰	۱۲	همکاری در امور اجرایی دانشگاه‌ها، مراکز تحقیقاتی و امور ستادی وزارت‌خانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی (به ازای هر سال)	۶-۳
	۱۵	۵	فعالیت در کمیته‌های داخل و خارج از پژوهشکده	۷-۳
	۱۰	۵	سایر خدمات	۸-۳
	۶	۳	زبان خارجی دوم و سوم	۹-۳

جدول شماره ۵-۱- جدول حداقل امتیازهای لازم برای ارتقای اعضای هیئت علمی پژوهشی

از مجموع مواد ۱ الی ۳	از ماده ۲	از مجموع بندهای ۲-۳ تا ۲-۹	از بند ۲-۳	مرتبه بعد از ارتقاء	مرتبه قبل از ارتقاء
۱۰۰	۵۵	۲۰	۱۰	استادیار	مربی
۱۰۰	۵۵	۲۵	۱۵	دانشیار	استادیار
۱۱۰	۶۵	۳۵	۲۰	استاد	دانشیار

پیوست شماره ۵: مقررات برقراری فوق‌العاده روزانه، اشتغال خارج از مرکز، خارج از کشور، هزینه سفر و حق حضور در جلسه‌ی اعضای هیئت علمی

ماده‌ی ۱ - فوق‌العاده مأموریت روزانه در داخل کشور به اعضای هیئت علمی که جهت انجام وظیفه‌ای موقت به خارج از محل خدمت خود اعزام می‌شوند، معادل یک بیستم مجموع حقوق پایه و فوق‌العاده مخصوص بر اساس آخرین حکم استخدامی به هنگام مأموریت تعیین می‌گردد و متناسب با افزایش ضریب حقوق پایه‌ی سالانه اضافه می‌شود. در موارد ضروری و با تشخیص رئیس پژوهشکده این مبلغ تا دو برابر قابل افزایش است.

تذکر ۱ - در هر مورد مأموریت باید برای عضو، حکم مأموریت جداگانه صادر شود و در آن، موضوع و محل اعزام دقیقاً ذکر گردد. در موارد الزامی که مأموریت عضو قبل از صدور حکم صورت گیرد، حکم مأموریت باید متعاقباً صادر و در آن علت تأخیر صدور تصریح شود.

تذکر ۲ - مدت این گونه مأموریت‌ها برای هر عضو از شش ماه تقویمی در سال، اعم از متوالی یا متناوب، تجاوز نخواهد کرد.

تبصره‌ی ۱: در مواردی که هزینه‌ی اقامت روزانه زیاد باشد، با ارائه‌ی اسناد مثبت‌ه توسط عضو هیئت علمی مأمور و تأیید رئیس پژوهشکده یا مقام مجاز از طرف وی، تمام یا قسمتی از هزینه‌ها، توسط پژوهشکده پرداخت خواهد شد.

تبصره‌ی ۲: در صورت استفاده از وسیله‌ی شخصی به ازای هر کیلومتر طی شده ۵۰۰ ریال پرداخت خواهد شد.

ماده‌ی ۲ - در صورتی که عضو یک روز تمام به خارج از محل خدمت خود، که حداقل ۳۰ کیلومتر حداکثر ۱۲۰ کیلومتر با محل خدمت وی فاصله داشته باشد، اعزام شود و در محل مأموریت ناچار به توقف شبانه نباشد، نصف فوق‌العاده روزانه مذکور در ماده‌ی ۱ به وی پرداخت می‌شود.

ماده ۳- به آن دسته از اعضای هیئت علمی که شغل آن‌ها ایجاب می‌نماید در خارج از شهر و خارج از محل ثابت خدمت خود انجام وظیفه نمایند، همچنین به اعضای که شغل آن‌ها مستلزم مسافرت‌های متعدد است، نصف فوق‌العاده مقرر در ماده‌ی یک و حداکثر ۲۰ روز در ماه، در مواردی پرداخت می‌شود که عضو جهت انجام وظیفه ناچار به توقف شبانه در محل مأموریت نیست.

ماده ۴- فوق‌العاده روزانه اعضای هیئت علمی که به منظور انجام خدمات پژوهشی یا کمک پژوهشی به مناطق خارج از شهر و به مناطق غیر مسکونی اعزام می‌شوند و در آن مناطق بیتوته می‌کنند، ۵۰ درصد علاوه بر ماده‌ی ۱ پرداخت خواهد شد. در حکم مأموریت آن‌ها باید علاوه بر توضیح موضوع و محل، مدت مأموریت نیز ذکر شود.

ماده ۵- فوق‌العاده روزانه‌ی اعضای هیئت علمی که برای انجام وظیفه‌ای موقت به خارج از کشور اعزام می‌شوند برابر معادل ریالی ارز پرداختی (با توجه به تقسیم‌بندی کشورها) و بر اساس مقررات موجود، مبلغ ریالی پرداخت می‌شود.

تبصره ۱: در صورتی که به عضو هیئت علمی مأمور براساس ضوابط، ارز تخصیص داده نشود، پژوهشگر می‌تواند تا میزان ۲۰ برابر فوق‌العاده مأموریت روزانه در داخل کشور، موضوع ماده‌ی ۱ فوق‌العاده مأموریت، به صورت ریالی به وی پرداخت نماید.

تبصره ۲: به عضو هیئت علمی که با استفاده از بورس تحصیلی به خارج از کشور عزیمت می‌نماید، فوق‌العاده روزانه تعلق نخواهد گرفت.

ماده ۶- برای عزیمت به مأموریت خارج از کشور، تمام یا بخشی از عوارض خروج، حق ثبت‌نام، رزرو بلیط رفت و برگشت، به تشخیص رئیس پژوهشگر قابل پرداخت است.

ماده ۷- به اعضای هیئت علمی که در مناطق خارج از مرکز به امر آموزشی یا پژوهشی اشتغال یا مأموریت دارند فوق‌العاده‌های بدی آب و هوا و جذب بر اساس مصوبات هیئت امنای پرداخت می‌شود.

ماده ی ۸- فوق العاده حق حضور در جلسه اعضای هیئت علمی که جهت انجام وظیفه ای موقت در خارج از ساعات موظف و یا تکالیف و وظایف اصلی، معادل $\frac{1}{60}$ حقوق پایه و فوق العاده مخصوص براساس آخرین حکم استخدامی به هنگام جلسه تعیین می گردد و متناسب با افزایش ضریب حقوق پایه سالانه اضافه می شود. در موارد ضروری و با تشخیص رئیس پژوهشکده این مبلغ تا دو برابر قابل افزایش است. حداکثر ساعات قابل پرداخت ۶۴ ساعت در ماه می باشد.

پیوست ۶: مقررات مربوط به آماده ساختن اعضای هیئت علمی پژوهشکده و مأموریت‌ها و مبادلات علمی

ماده ۱- پژوهشکده مکلف است به منظور بالا بردن کفایت علمی و فنی اعضای هیئت علمی، و همچنین مبادله‌ی نتایج فعالیت‌های علمی و پژوهشی وسایل لازم را برای شرکت آنان در کنفرانس‌ها و سمینارها و یا کنگره‌ها و یا نظایر آن که در زمینه‌ی رشته‌ی تحصیلی هر یک در داخل یا خارج کشور تشکیل می‌شود و شرکت آنان را ضروری تشخیص می‌دهد فراهم سازد و برای شرکت در این‌گونه مجامع مأموریت‌هایی برای مدت لازم در هر برنامه به ایشان بدهد و فوق العاده اشتغال خارج از مرکز و خارج از کشور و در صورت ضرورت فوق العاده روزانه و هزینه رفت و برگشت و عوارض خروج از کشور و ثبت‌نام آنان قابل پرداخت خواهد بود.

ماده ۲- پژوهشکده می‌تواند به منظور آشنا ساختن اعضای هیئت علمی تمام وقت با پیشرفت‌های علمی و فنی و تکمیل مطالعاتی که در داخل کشور انجام آن مقدور نیست و همچنین برای شرکت در دوره‌های آموزشی پیشرفته، بورس‌های کوتاه‌مدت که حداکثر از یک سال تجاوز نکند، به آنان اعطاء نماید. به این قبیل اعضاء علاوه بر حقوق و فوق‌العاده مخصوص موضوع ماده‌ی ۲۱ آیین‌نامه‌ی استخدامی هیئت علمی پژوهشکده، در صورت ضرورت هزینه رفت و برگشت، عوارض خروج از کشور و ثبت‌نام و شهریه‌ی دانشگاهی پرداخت خواهد شد.

ماده ۳- پژوهشکده می‌تواند به منظور پرورش و آماده ساختن اعضای هیئت علمی تمام وقت خود تعدادی از مربیان یا استادیاران خود را که حداقل سه سال در پژوهشکده (با احتساب خدمت دوره‌ی ضرورت چنانچه در همان پژوهشکده بوده باشد) به صورت تمام وقت پیوسته اعم از پیمانی و رسمی که در وضعیت هیئت علمی خدمت کرده باشند جهت استفاده از بورس‌های دانشگاهی و یا بورس‌هایی که در اختیار پژوهشکده می‌باشد با استفاده از حقوق و فوق‌العاده ویژه مذکور در ماده‌ی ۲۳ آیین‌نامه‌ی استخدامی هیئت علمی پژوهشکده و در صورت ضرورت با پرداخت هزینه‌ی رفت و برگشت و عوارض خروج از کشور، ثبت‌نام و شهریه‌ی دانشگاهی به دانشگاه یا مؤسسات عالی آموزشی و تحقیقاتی یا مراکز صنعتی و تولیدی دیگری که مورد قبول پژوهشکده باشد اعزام دارد.

مدت این‌گونه بورس‌ها (مأموریت تحصیلی) حداکثر چهار سال خواهد بود و با پیشنهاد دانشگاه یا مؤسسه‌ی محل مطالعه و در صورت قبول رئیس پژوهشکده با تصویب هیئت امناء برای یک سال دیگر قابل تمدید خواهد بود. برای مدت مازاد بر ۵ سال می‌بایست مرخصی بدون حقوق صادر شود.

تبصره‌ی ۱: پژوهشکده می‌تواند در موارد استثنائی به منظور توسعه فعالیت‌های دوره‌های تخصصی و یا ایجاد آن‌ها دانشجویان تمام وقتی که دارای پنج سال سابقه‌ی خدمت علمی در پژوهشکده باشند برای مطالعه و تحصیل با پرداخت حقوق و فوق‌العاده و هزینه‌های مذکور در این ماده‌ی به دانشگاه‌ها یا مؤسسات عالی آموزشی و پژوهشی یا مراکز صنعتی و تولیدی مورد قبول پژوهشکده اعزام دارد.

تبصره‌ی ۲: در رشته‌هایی که دوره‌های تخصصی دکتری آن در داخل کشور دایر است، اعطای مأموریت علمی به مربیان و استادیاران تمام وقت رسمی به منظور طی دوره‌های مذکور در پژوهشکده و یا سایر مراکز دانشگاهی (داخل) مورد قبول پژوهشکده مجاز خواهد بود. مأموریت مذکور با استفاده از حقوق و مزایای مستمر صورت می‌گیرد و برای مراکز خارج از تهران فوق‌العاده‌های بدی آب و هوا و جذب محل مأموریت پرداخت می‌شود.

تبصره‌ی ۳: مدت مأموریت اعضای هیئت علمی جزو ایام توقف در وضعیت رسمی آزمایشی آنان محسوب نمی‌گردد.

ماده‌ی ۴- پژوهشکده در فواصل معین در مورد پیشرفت علمی اعضاء هیئت علمی که به بورس‌های خارج از کشور اعزام می‌شوند از دانشگاه‌ها و مؤسسات علمی محل مطالعه اطلاعات لازم را کسب خواهد نمود و در صورتی که بر مبنای گزارش‌های واصله معلوم شود که عضو قادر به پیشرفت در رشته مورد مطالعه نیست، با تصویب رئیس پژوهشکده حکم مأموریت وی لغو خواهد شد.

ماده‌ی ۵- پژوهشکده می‌تواند به استادان، دانشجویان و استادیاران و در شرایط استثنائی به مربیان تمام وقت رسمی قطعی خود پس از حداقل چهار سال خدمت متوالی علمی در پژوهشکده

فرصت مطالعاتی به مدت حداکثر یک سال به‌طور متوالی یا متناوب برای تکمیل اطلاعات علمی و آگاهی از تحقیقات پیشرفته داخل یا خارج از کشور و شرکت در این‌گونه تحقیقات طبق برنامه‌ای که مورد تصویب رئیس پژوهشکده قرار گیرد با پرداخت حقوق و فوق‌العاده مخصوص و سایر مزایای مصوب بر اساس دستور العمل اجرایی این ماده‌ی که پس از تصویب شورای پژوهشی پژوهشکده به مورد اجرا گذارده خواهد شد، اعطا نماید.

تبصره‌ی ۱: پژوهشکده می‌تواند هزینه‌های مربوط به انجام فرصت‌های مطالعاتی در خارج از

کشور را به شرح زیر و در صورت وجود اعتبار از محل بودجه خود پردازد:

الف) بهای بلیط رفت و برگشت هواپیمای عضو هیئت علمی و خانواده وی

ب) هزینه اخذ ویزا و عوارض خروج از کشور

ج) معادل ریالی هزینه‌های بیمه حداکثر به میزان ۳۶۰۰ دلار برای هر خانواده

در یک سال

د) مابه‌التفاوت معادل ریالی مقرری ارزی فرصت مطالعاتی و حقوق و مزایای

مصوب عضو

تبصره‌ی ۲: اعضای هیئت علمی می‌توانند به منظور ارتباط و همکاری بیش‌تر با دستگاه‌های

اجرایی و حل مشکلات علمی و فنی کشور فرصت مطالعاتی خود را در داخل کشور

بگذرانند. در این صورت مؤسسه می‌تواند هزینه‌های مربوط را به شرح زیر از محل

بودجه خود به شرط وجود اعتبار پردازد:

الف) پرداخت حق تحقیق به میزان حداکثر سقف مصوب در صورت انجام

تحقیقات روی پروژه‌های تحقیقاتی پژوهشکده

ب) پرداخت حق تحقیق به میزان حداکثر سقف مصوب در صورت انجام

تحقیقات روی پروژه‌های تحقیقاتی مؤسسه میزبان و از محل اعتبارات

مؤسسه میزبان و با توافق پژوهشکده

ج) پرداخت هزینه مسکن در صورتی که عضو هیئت علمی فرصت مطالعاتی

خود را در خارج از شهر محل اقامت خود می‌گذراند، طبق عرف محل

و تصویب هیئت رئیسه مؤسسه متبوع یا میزبان.

د) تجهیز آزمایشگاه‌های پژوهشکده یا خرید کتب و وسایل کمک آموزشی از محل صرفه‌جویی فرصت مطالعاتی خارج از کشور
در این مورد پیشنهاد عضو هیئت علمی که به جای فرصت مطالعاتی خارج از کشور از فرصت مطالعاتی در داخل کشور استفاده نموده است دارای اولویت می‌باشد.

ماده ۶- استفاده‌کنندگان از بورس و فرصت مطالعاتی موظفند ریز نمرات یا گزارش پیشرفت مطالعات خود را به فواصل معین که در هنگام اعزام در هر مورد تعیین خواهد گردید و در هر حال از ۶ ماه تجاوز نخواهد کرد، به پژوهشکده ارسال دارند و حداکثر دو ماه پس از پایان مطالعات خود گزارش جامعی درباره‌ی فعالیت‌های علمی و پژوهشی خود به پژوهشکده تسلیم نمایند.

ماده ۷- اعضای که از بورس خارج از کشور استفاده می‌کنند باید متعهد شوند که در پایان مدت مطالعات به ایران مراجعت کرده و لااقل معادل سه برابر مدت استفاده از بورس برای پژوهشکده خدمت نمایند و بدین منظور باید تضمین‌های مورد قبول پژوهشکده را بسپارند.

ماده ۸- مدت استفاده از بورس‌های موضوع مواد ۱ و ۲ و ۳ و همچنین فرصت مطالعاتی موضوع ماده ۵ این مقررات به شرط رعایت ماده ۷ جزو سابقه‌ی خدمت هیئت علمی اعضاء عضو محسوب می‌شود.

ماده ۹- پژوهشکده می‌تواند با موافقت مدیر گروه، اعضای هیئت علمی رسمی خود را به دانشگاه‌ها یا مؤسسات عالی آموزشی یا پژوهشی داخل کشور که با آنها قرارداد همکاری منعقد خواهد کرد، برای مدتی که در قرارداد ذکر خواهد شد، اعزام نماید. حقوق و فوق‌العاده‌های این‌گونه مأمورین در مدت مأموریت به موجب قرارداد همکاری از طرف دانشگاه یا مؤسسه محل مأموریت پرداخت می‌گردد و از طرف پژوهشکده مبداء وجهی پرداخت نخواهد شد. در صورتی که اعضای هیئت علمی کسورات بازنشستگی مدت مذکور را شخصاً بپردازند، مدت مزبور جزو سابقه خدمت رسمی آنها منظور خواهد شد.

ماده‌ی ۱۰- در صورتی که وزارتخانه‌ها یا مؤسسات دولتی یا مؤسسات عام‌المنفعه مستقل مندرج درجداول بودجه کل کشور به خدمت یکی از اعضاء هیئت علمی تمام وقت رسمی نیاز داشته باشند، پژوهشکده می‌تواند با موافقت عضو مزبور و به شرط آن‌که خدمت مورد نظر با رشته‌ی دانشگاهی عضو ارتباط داشته باشد و کسب تجربه در آن زمینه برای انجام وظایف آموزشی و یا پژوهشی او در پژوهشکده مفید باشد و گروه پژوهشی مربوط بتواند وظایف خود را بدون مشارکت او انجام دهد، عضو مذکور را با تأیید مدیر گروه و تصویب رئیس پژوهشکده به وزارتخانه یا مؤسسه‌ی متقاضی اعزام نماید. حقوق و مزایای این‌گونه مأموران طبق توافق با رعایت مقررات مربوط از اعتبار مؤسسه محل مأموریت پرداخت خواهد شد. این قبیل اعضاء در مدت مأموریت از هر لحاظ به استثنای مقررات مربوط به بازنشستگی مشمول مقررات مورد عمل مؤسسه محل مأموریت خواهند بود و در صورتی که کشور بازنشستگی مدت مذکور را شخصاً بپردازند مدت مزبور جزو سابقه‌ی خدمت آن‌ها منظور خواهد شد.

تبصره: پژوهشکده می‌تواند عضو هیئت علمی تمام وقت رسمی خود را با موافقت عضو و به شرط آن‌که خدمت مورد نظر با رشته‌ی دانشگاهی عضو ارتباط داشته باشد و کسب تجربه در آن زمینه برای انجام وظایف آموزشی و یا پژوهشی او در پژوهشکده مفید باشد، ضمن انجام وظایف پژوهشی در پژوهشکده به پژوهشکده یا دستگاه متقاضی مأمور نماید. حقوق و مزایای این‌گونه مأموران طبق توافق با رعایت مقررات مربوط از اعتبار پژوهشکده پرداخت خواهد شد و سایر پرداخت‌ها را از محل مأموریت دریافت خواهند داشت. این قبیل اعضاء در مدت مأموریت از هر لحاظ مشمول مقررات مورد عمل پژوهشکده خواهند بود. این‌گونه مأموریت‌ها بدون سقف خواهد بود.

ماده‌ی ۱۱- اعزام اعضاء هیئت علمی تمام وقت رسمی پژوهشکده به دانشگاه‌ها یا مؤسسات آموزش عالی یا پژوهشی خارج از کشور برای تصدی مقامات آموزشی یا پژوهشی در رشته‌هایی که کسب تجربه در آن زمینه برای پژوهشکده مفید تشخیص داده شود، پس از تأیید مدیر گروه و رئیس پژوهشکده مجاز است. حداکثر این قبیل مأموریت‌ها دو سال است و ترتیب پرداخت حقوق و مزایای این‌گونه مأموران طبق توافقی است که بین پژوهشکده و دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی یا پژوهشی خارج از کشور صورت می‌گیرد و در

صورتی که کسورات بازنشستگی مدت مذکور را شخصاً بپردازند مدت مزبور جزو سابقه‌ی خدمت رسمی آن‌ها منظور خواهد شد.

تبصره: اعزام مجدد این قبیل اعضاء در صورتی مقدور خواهد بود که سه برابر مدتی که به موجب مفاد این ماده در خارج کشور خدمت نموده‌اند در پژوهشکده به خدمت آموزشی یا پژوهشی اشتغال یابند.

ماده‌ی ۱۲- پژوهشکده می‌تواند با رعایت این مقررات با سایر دانشگاه‌ها و مؤسسات عالی آموزشی یا پژوهشی داخل کشور استاد و دانشیار مبادله کند. مبادله‌ی استاد و دانشیار با دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی خارج از کشور هم امکان‌پذیر است.

ماده‌ی ۱۳- آن عده از اعضای رسمی هیئت علمی که به عنوان کارشناس یا مأمور به سازمان‌های بین‌المللی و یا طبق پیشنهاد دولت برای مأموریت خاص به خارج از کشور اعزام می‌شوند، مشمول مفاد ماده‌ی ۱۲ این مقررات خواهند بود. ولی مدت مأموریت آنان با تصویب هیئت امناء تا سه سال دیگر قابل تمدید است. این مدت به شرط پرداخت کسور بازنشستگی جزو سابقه‌ی خدمت رسمی اعضای هیئت علمی محسوب خواهد شد ولی بهر حال در مدت مأموریت وجهی از پژوهشکده دریافت نخواهند کرد.

پیوست ۷: دستورالعمل مرخصی‌ها

فصل اول: مرخصی استعلاجی

ماده ۱- هرگاه عضو هیئت علمی پژوهشکده بیمار شود و آن بیماری مانع از خدمت او باشد، باید بلافاصله به پژوهشکده اطلاع دهد و گواهی پزشک معالج را از طریق گروه مربوط به کارگزینی پژوهشکده ارسال دارد.

ماده ۲- کارگزینی پژوهشکده مکلف است گواهی پزشک معالج عضو مذکور را برای اظهار نظر نزد پزشک معتمد پژوهشکده ارسال دارد و در صورتی که مفاد گواهی مورد تأیید قرار گیرد، حکم مرخصی استعلاجی را صادر نماید.

ماده ۳- هرگاه گواهی پزشک معالج از لحاظ عدم توانایی عضو هیئت علمی با انجام دادن خدمت یا مدت معذوریت مورد تردید پزشک معتمد باشد شخصاً عضو مزبور را معاینه و از طریق مقتضی حقیقت را احراز خواهد نمود.

ماده ۴- در صورتی که پزشک معتمد گواهی پزشک معالج را تأیید نکند نظر خود را به عضو و کارگزینی پژوهشکده اعلام خواهد کرد. اگر عضو به نظر پزشک معتمد معترض باشد، اختلاف به کمیسیون پزشکی ارجاع می‌شود و تا وقتی که نظر کمیسیون پزشکی اعلام نگردیده عضو باید طبق نظر پزشک معتمد عمل کند.

ماده ۵- کمیسیون پزشکی حداقل مرکب از سه نفر پزشک خواهد بود که بر حسب مورد و نوع بیماری به دعوت پژوهشکده تشکیل خواهد شد.

ماده ۶- تعیین مدت معذوریت وی به عهده کمیسیون پزشکی است، حداکثر مدت این معذوریت در هر نوبت شش ماه است و قابل تمدید خواهد بود.

ماده ۷- در هر مورد که موضوع به کمیسیون پزشکی ارجاع می‌شود، نظر کمیسیون که با اکثریت اتخاذ شود، قاطع خواهد بود.

ماده ۸- مدت مرخصی استعلاجی زنان باردار برای زایمان و نحوه‌ی استفاده از آن، مطابق مقررات تعیین شده برای کارکنان مشمول قانون استخدام کشوری خواهد بود.

ماده ۹- به عضو هیئت علمی که از مرخصی استعلاجی استفاده می‌نماید تا چهار ماه حقوق و فوق‌العاده‌های مربوط و در صورتی که به علت ابتلاء به بیماری صعب‌العلاج مرخصی استعلاجی وی بیش از چهار ماه باشد در مدت زاید بر چهار ماه تا هنگامی که مشمول ماده ۷۹^(۱) قانون استخدام کشوری قرار نگرفته است فقط حقوق پرداخت می‌گردد.

ماده ۱۰- تمام گواهی‌نامه‌هایی که در مورد بیماری عضو هیئت علمی در خارج از کشور صادر شده، باید از حیث صحت صدور، به تصدیق سفارتخانه یا کنسولگری یا نمایندگی ایران در محل برسد.

ماده ۱۱- مرخصی استعلاجی عضو هیئت علمی در صورتی که بیماری او ادامه یابد با رعایت مقررات این فصل قابل تمدید است.

ماده ۱۲- حفظ پست سازمانی عضو هیئت علمی که از مرخصی استعلاجی استفاده می‌کند بیش از یک سال الزامی نیست.

ماده ۱۳- مرخصی استعلاجی اعضاء هیئت علمی پیمانی تابع مقررات و دستورالعمل‌های اعضای هیئت علمی رسمی می‌باشد.

(۱) ماده ۷۹ قانون استخدام کشوری به شرح زیر است:

هرگاه مستخدم رسمی، علیل یا به علت حادثه‌ای ناقص شود به نحوی که در کار کردن باز بماند، حقوق وظیفه‌ای برابر با یک سی‌ام حقوق [به اضافه فوق‌العاده شغل و هرگونه دریافتی که از بابت آن کسور بازنشستگی اخذ شده است] ضرب در سنوات خدمت دریافت خواهد کرد، مشروط بر این که از متوسط حقوق او تجاوز نکند.

فصل دوم: مرخصی بدون حقوق

ماده ۱۴- استفاده از مرخصی بدون حقوق مختص عضو رسمی است و موقوف به اختتام دوره آزمایشی است و فقط در موارد زیر ممکن خواهد بود:

۱- عضو هیئت علمی پس از استفاده از چهار ماه مرخصی استعلاجی سالانه به سبب ادامه‌ی همان بیماری یا ابتلاء به بیماری دیگر قادر به خدمت نباشد و بیماری او هم صعب‌العلاج تشخیص داده نشود.

۲- احتیاج عضو برای استفاده از مرخصی بدون حقوق به تشخیص پژوهشگرده مسلم شود.

۳- در دوره‌ی آزمایشی موافقت با مرخصی بدون حقوق منوط به تایید هیئت امانا خواهد بود.

ماده ۱۵- عضو هیئت علمی باید تقاضا نام‌هی استفاده از مرخصی بدون حقوق را با ذکر علت و مدت آن از طریق گروه مربوط به پژوهشگرده ارسال نماید. پژوهشگرده تصمیم لازم را در این باره اتخاذ و در صورت موافقت مراتب را به منظور صدور حکم مرخصی بدون استفاده از حقوق به کارگزینی پیشنهاد می‌نماید.

ماده ۱۶- در مورد احتساب مدت مرخصی بدون حقوق از لحاظ بازنشستگی و سوابق خدمت مقررات مندرج در قانون استخدام کشوری مورد عمل خواهد بود.

فصل سوم: مقررات مختلف

ماده ۱۷- در احتساب مرخصی، روز و ماه و سال مطابق تقویم رسمی کشوری است و در مرخصی روزانه ماه سی روز حساب می‌شود. مازاد تعطیلات نوروزی به نسبت کارکنان دولت جزو مرخصی اعضای هیئت علمی محسوب خواهد شد.

ماده ۱۸- حقوق و فوق‌العاده‌های مدت مرخصی پس از صدور حکم مرخصی قابل پرداخت است.

ماده‌ی ۱۹- عدم حضور عضو هیئت علمی در پست خود که مدت آن از سه روز تجاوز ننماید و مستند به عللی از قبیل آنچه که ذیلاً درج می‌شود باشد موجه شناخته خواهد شد.

۱- بیماری او

۲- صدمات ناشی از حوادثی که به او یا پدر و یا مادر یا همسر یا فرزندان او وارد آمده باشد.

۳- بیماری شدید پدر یا مادر یا همسر یا فرزندان

۴- فوت خویشاوندان تا درجه ۲ از طبقه ۲

۵- دارا شدن فرزند

۶- ازدواج او و فرزندان

تشخیص صحت و سقم ادعای عضو هیئت علمی به عهده‌ی رئیس پژوهشکده است. در صورتی که ادعا تصدیق شود غیبت مذکور جزو مرخصی استحقاقی یا استعلاجی وی محسوب و پیشنهاد لازم جهت صدور در حکم به کارگزینی ارسال خواهد شد.

پیوست ۸: مقررات مربوط به قطعیت استخدام

ماده ۱- داوطلبانی که با رعایت مقررات مربوط در مربی و استادیاری قبول و استخدام می‌شوند و یا تغییر وضعیت می‌یابند، یک دوره‌ی آزمایشی به مدت حداقل دو سال و حداکثر پنج سال را طی خواهند نمود. برای افرادی که در دوره‌ی آزمایشی لیاقت و کاردانی و علاقه‌مندی خود را به پژوهش و تحقیق و کسب معلومات جدید و انجام وظایف مندرج در ماده‌ی ۳۰ این آیین‌نامه نشان داده و تمام شرایط مندرج در این آیین‌نامه را احراز نمایند، به پیشنهاد گروه مربوط و تأیید رئیس پژوهشکده و تصویب هیئت ممیزه اجازه‌ی صدور حکم قطعی داده خواهد شد و دوره‌ی آزمایشی با رعایت مقررات مربوط جزو دوران خدمت رسمی آنان محسوب می‌شود. تبدیل وضعیت اعضای هیئت علمی از رسمی آزمایشی به رسمی قطعی منوط به داشتن شرایط زیر است:

۱-۱- ارائه حداقل دو مقاله علمی پژوهشی در یکی از مجلات معتبر علمی و پژوهشی در داخل یا خارج کشور

تبصره: ارائه گزارش یک کار پژوهشی بنیادی یا کاربردی که منجر به حل یکی از مشکلات کشور شده باشد می‌تواند جایگزین یکی از مقالات لازم برای اعضای هیات علمی پژوهشی شود

۱-۲- کسب ۴۰ درصد از امتیازهای قابل محاسبه برای اعضای هیئت علمی برای ارتقاء در پیوست ۴

ماده ۲- در مورد آن دسته از اعضای هیئت علمی رسمی آزمایشی که در طی دوران خدمت آزمایشی تصدی سمت‌های اجرایی موضوع ماده‌ی ۴۳ این آیین‌نامه را به عهده می‌گیرند و یا مأمور خدمت در سایر سازمان‌ها و یا مأمور به تحصیل می‌شوند، مدت مزبور جزو ایام خدمت رسمی آزمایشی آنان محسوب نمی‌شود و بررسی صلاحیت علمی و عمومی آنان برای تبدیل وضع به رسمی قطعی پس از خاتمه‌ی مأموریت و در صورت داشتن حداقل دو سال خدمت آموزشی و یا پژوهشی مستمر در پژوهشکده میسر خواهد بود.

ماده ۳- عضو هیئت علمی رسمی آزمایشی موظف است پس از پایان حداقل ۲ سال، حداکثر ظرف مدت یک سال فرم‌های مربوط به تبدیل وضعیت از رسمی آزمایشی به رسمی قطعی را تکمیل و به همراه مدارک لازم برای بررسی پرونده به مراجع ذیربط تحویل دهد. عدم تکمیل و ارائه‌ی به‌موقع فرم‌ها و مدارک به منزله‌ی عدم تمایل عضو به ادامه خدمت در پژوهشکده بوده و پژوهشکده می‌تواند در پایان ۴ سال به خدمت وی خاتمه داده و مجوزی برای ادامه‌ی خدمت نخواهد داشت.

ماده ۴- پس از تحویل مدارک توسط عضو، پژوهشکده مکلف است به درخواست وی رسیدگی کرده و تا پایان ۴ سال در مورد قطعیت استخدام و یا خاتمه خدمت، نظر قطعی خود را اعلام نماید. چنان‌که پس از پایان ۵ سال عضو هیئت علمی موفق به کسب امتیازات لازم نشده باشد پژوهشکده با تایید هیئت امنا می‌تواند خدمت رسمی آزمایشی وی را تمدید نماید. در هر صورت عضو هیئت علمی بدون کسب امتیازات لازم، به رسمی قطعی تبدیل وضع نخواهد یافت.

ماده ۵- به افرادی که طبق مقررات این ماده‌ی شرایط تبدیل وضعیت را کسب ننمایند و به خدمتشان خاتمه داده می‌شود، به ازای هر سال خدمت معادل ۳۰ روز حقوق بر اساس آخرین حقوق و مزایای دریافتی به آنان پرداخت خواهد شد و برای کسر کم‌تر از ۶ ماه، ۱۵ روز و برای بیش‌تر از ۶ ماه، حداقل ۲۰ روز حقوق دریافتی پرداخت می‌گردد.

تبصره ۱- در صورت نیاز پژوهشکده و با موافقت هیئت امنا می‌توان افرادی را که شرایط تبدیل وضعیت از رسمی آزمایشی به قطعی را دارا نباشند، به پیمانی، با همان مرتبه و پایه‌ی سابق تبدیل نمود. تبدیل وضعیت مجدد این افراد به قطعی منوط به کسب امتیازات لازم برای تبدیل وضعیت از رسمی آزمایشی به قطعی خواهد بود.

تبصره ۲- عضو هیئت علمی مأمور به تحصیل در مقطع دکتری پس از اخذ مدرک دکتری تخصصی و شروع به کار در پژوهشکده پس از ارتقاء مرتبه به استادیاری، به رسمی قطعی تبدیل وضعیت می‌یابد.

ماده ۶- صلاحیت عمومی متقاضیان تغییر وضعیت استخدامی از رسمی آزمایشی به رسمی قطعی توسط کمیته‌ی گزینش هیئت علمی پژوهشکده مورد رسیدگی قرار می‌گیرد. چنانچه صلاحیت اخلاقی متقاضی تغییر وضعیت استخدامی رسمی آزمایشی به رسمی قطعی مورد تأیید کمیته‌ی مذکور قرار نگیرد، پرونده متقاضی برای رسیدگی و دادن حکم نهایی به هیئت مرکزی ارسال می‌شود.

پیوست ۹: دستورالعمل تدریس موقت و پرداخت حق التدریس

مقدمه

نظر به این که در بعضی از گروه‌های پژوهشکده عضو هیئت علمی به تعداد کافی وجود ندارد و یا ساعات تدریس برخی از دروس در حدی نیست که برای تدریس آن احتیاج به استخدام عضو جدید باشد، لذا در این گونه موارد پژوهشکده بر اساس این دستورالعمل می‌تواند از بین اعضای هیئت علمی شاغل یا بازنشسته یا افراد غیر عضو هیئت علمی که دارای مدرک تحصیلی دانشگاهی هستند و یا کسانی که در رشته‌های خاص، صلاحیت و مهارت و تجربه داشته ولی مدارک تحصیلی دانشگاهی ندارند برای انجام امور آموزشی نظری یا عملی محوله (آزمایشگاهی، بالینی، کارگاهی و یا مانند آن) کمبود نیروی انسانی مورد نیاز را پس از تأمین اعتبار با پرداخت حق التدریس از میان افراد واجد صلاحیت تأمین نمایند.

ماده ۱- پژوهشکده می‌تواند از وجود استادان، دانشیاران، استادیاران و مربیان دانشگاه‌ها برای تدریس استفاده نماید.

ماده ۲- حق التدریس برای ساعت تدریس در دوره‌های آموزشی پژوهشکده بر اساس جدول زیر محاسبه می‌شود:

جدول میزان حق التدریس

مرتبه علمی	میزان یک ساعت حق التدریس (ریال)
مربی	۹۰۰۰۰ تا ۱۲۰۰۰۰
استادیار	۱۲۰۰۰۰ تا ۱۵۰۰۰۰
دانشیار	۱۵۰۰۰۰ تا ۱۷۰۰۰۰
استاد	۱۷۰۰۰۰ تا ۲۱۰۰۰۰
اعضای غیر هیئت علمی	حداکثر ۹۰۰۰۰

تبصره- مبالغ فوق هر سال به میزان ۱۰ درصد قابل افزایش هستند و افزایش بیش از آن منوط به تصویب هیئت امناست.

ماده ۳- چنانچه فاصله‌ی محل کار مدرس از پژوهشکده بیش از ۴۰ کیلومتر و کمتر از ۱۵۰ کیلومتر باشد ۵۰٪ بر میزان حق التدریس موضوع مواد مربوط دستورالعمل اضافه خواهد

شد و اگر فاصله‌ی مذکور بیش از ۱۵۰ کیلومتر باشد میزان حق التدریس تا ۲ برابر قابل افزایش است.

ماده‌ی ۴- پژوهشکده می‌تواند در صورت وجود اعتبار به مدرسانی که بر طبق این دستورالعمل برای تدریس دوره‌های آموزشی دعوت می‌شوند و محل کار اصلی آن‌ها از محل مؤسسه بیش از ۱۵۰ کیلومتر فاصله می‌باشد، علاوه بر حق‌التدریس تعیین شده در مواد مربوط هزینه‌ی ایاب و ذهاب و اقامت را نیز پرداخت نماید.

تبصره- در مورد افراد غیر شاغل که برای تدریس موضوع مواد ۳ و ۴ دعوت می‌شوند به جای محل کار مندرج در این ماده‌ی محل اقامت مدرس ملاک محاسبه قرار خواهد گرفت.

ماده‌ی ۵- پرداخت هر نوع حق التدریس مندرج در این دستورالعمل موقوف به قراردادی خواهد بود که بین مدرس و رئیس پژوهشکده یا مقام مجاز از طرف وی تنظیم می‌شود.

تبصره- پژوهشکده می‌تواند به جای تنظیم و امضاء قرارداد با هیئت علمی شاغل در پژوهشکده لیستی حاوی مشخصات مدرسین خود را تهیه و بر همان اساس پرداخت نماید.